

New friends, old enemies: Politics of Ethnic Armed Organisations after the Myanmar Coup

Policy Briefing – SEARBO

Australian
National
University

Acknowledgements:

The author would like to thank Dr. Nick Cheesman and Nick Ross for comments on earlier versions of this article and report. This report was made possible by funding from Australia's Department of Foreign Affairs and Trade for the 'Supporting the Rules-Based Order' project of PSC.

The Author

Salai Samuel Hmung is a research officer of the SEARBO project. He received his Master of Political Science (Advanced) from the Australian National University's Coral Bell School of Asia and Pacific Affairs. His master thesis applied an original power-sharing framework to explore and compare the preferences of Myanmar's elite political actors for power-sharing through their public statements from 2015-2020 by using a dictionary-based content analysis method. His broader research interests include ethnic politics, civil conflict, and power-sharing institutions.

DISCLAIMER

This article is part of a New Mandala series related to the Supporting the Rules-Based Order in Southeast Asia (SEARBO) project. This project is run by the Department of Political and Social Change at the Australian National University and funded by the Australian Department of Foreign Affairs and Trade. The opinions expressed here are the authors' own and are not meant to represent those of the ANU or DFAT.

Published by

new mandala

NEW PERSPECTIVES ON SOUTHEAST ASIA

Co-sponsored by

**Australian
National
University**

**Coral Bell
School of Asia
Pacific Affairs**

Front cover image: [2021 Myanmar Armed Forces Day](#). Image by the Ministry of Defence of the Russian Federation (CC BY 4.0 on Wikimedia commons)

Contents

Acronyms	2
Introduction	3
Before the coup	3
The Peace Process Steering Team (PPST)	5
The Federal Political Negotiation and Consultative Committee (FPNCC)	5
The Northern Alliance and the Three Brotherhood Alliance	5
After the coup	6
The Peace Process Steering Team (PPST)	8
The Federal Political Negotiation and Consultative Committee (FPNCC)	9
New ceasefire agreement or a federal army?	12

Acronyms ¹

AA	Arakan Army
ABSDF	All Burma Students' Democratic Front
ALP	Arakan Liberation Party
CDM	Civil Disobedience Movement
CNF	Chin National Front
CRPH	Committee Representing Pyidaungsu Hluttaw
DKBA	Democratic Karen Benevolent Army
EAO	Ethnic Armed Organizations
FPNCC	Federal Political Negotiation and Consultative Committee
FUA	Federal Union Army
KIA	Kachin Independence Army
KNPP	Karenni National Progressive Party
KNU	Karen National Union
KNU/KNLA –PC	Karen National Union/Karen National Liberation Army –Peace Council
LDU	Lahu Democratic Union
MNDAA	Myanmar National Democratic Alliance Army
NDAA	National Democratic Alliance Army
NLD	National League for Democracy
NMSP	New Mon State Party
NUG	National Unity Government
PDF	People's Defence Force
PNLO	Pa-Oh National Liberation Organization
PPST	Peace Process Steering Committee
RCSS/SSA	Restoration Council of Shan State/Shan State Army
SAC	State Administration Council
SSPP/SSA	Shan State Progress Party/Shan State Army
TNLA	Ta'ang National Liberation Army
UNFC	United Nationalities Federal Council
UWSA	United Wa State Army

¹ The majority of the ethnic armed organizations have separate names for their political and military bodies. The Karen National Union (KNU), for example, is the name of the governing body and its armed wing is called the Karen National Liberation Army (KNLA). This report only refers to their commonly known names.

Introduction

Myanmar is still in turmoil with more than eight hundred civilian deaths and five thousand imprisoned since the military (Tatmadaw) overthrew a democratically elected government on 1 February. After the disappearance of dialogue and political solutions, the role of groups with armed forces became more prominent. The post-coup stances of Myanmar's nearly two dozen ethnic armed organizations (EAOs) that, which have fought against the military in the past, will be a determinant of the country's future. This paper maps the positions being taken by eighteen EAOs through their public statements on the coup and the anti-coup movement, which is made up of street protests, the Civil Disobedience Movement (CDM), the Committee Representing Pyidaungsu Hluttaw (CRPH), and the National Unity Government (NUG). I also examine the EAO's activities and engagement with the military in the first 100 days after the military coup began on 1 February. This paper explores whether the coup has brought these groups closer against their common enemy or deepened their disunity and the likelihood of the formation of the federal army.

By looking at their post-coup political and military stances over the first 100 days of the coup, groups can be broadly divided into four categories: groups fighting fiercely with the military on a daily basis; groups reluctant to confront an enemy that is far more powerful than they are; groups seizing the opportunity to boost their image and extend their influence; and groups that are strategically silent to maintain the status quo. These contradictory positions and responses toward the coup in the past 100 days suggest that the EAOs' stances are no longer based on their prior coalitions, or whether they are signatories to the Nationwide Ceasefire Agreement (NCA).² It became obvious that the coup has deepened their disunity despite the widespread public expectation that the coup would unite different forces toward the common enemy and enable the formation of a federal army. However, ongoing armed clashes in the frontier areas are more likely to intensify and even expand to urban areas, as several EAOs and also more and more urban protesters are seeing armed responses as the only way to end the violence and enable political solutions, and are vigorously engaged in armed resistance under the banner of the People's Defence Force (PDF), with or without the assistance of the EAOs.

Before the coup

There are eighteen active non-state actors in Myanmar, which can generally be divided

² The Nationwide Ceasefire Agreement (NCA) is the first multilateral ceasefire agreement in Myanmar history. It is often described as hybrid agreement as it also include political agreements such as the roadmap for political dialogue and assurance for amending, repealing, and adding constitution and other existing laws.

into two categories: those that signed the Nationwide Ceasefire Agreement (NCA) and those that did not, see Table (1).³ The NCA signatories formed the Peace Process Steering Team (PPST) in 2016. The four EAOs that not sign the NCA formed a military coalition, Northern Alliance, in 2016. A year later, these groups and another three non-NCA signatories formed the Federal Political Negotiation and Consultative Committee (FPNCC). Karenni National Progressive Party (KNPP), which operates on the Thai-Myanmar border, is the only non-signatory group that does not align to the FPNCC.

Table (1): Eighteen ethnic armed organizations in Myanmar

Peace Process Steering Team (PPST)	Federal Political Negotiation and Consultative Committee (FPNCC)
1. All Burma Students' Democratic Front (ABSDF)	1. Arakan Army (AA)*
2. Arakan Liberation Party (ALP)	2. Kachin Independence Army (KIA)*
3. Chin National Front (CNF)	3. Myanmar National Democratic Alliance Army (MNDAA)*
4. Democratic Karen Benevolent Army (DKBA)	4. Ta'ang National Liberation Army (TNLA)*
5. Karen National Union (KNU)	5. National Democratic Alliance Army (NDAA)
6. Karen National Union/Karen National Liberation Army –Peace Council (KNU/KNLA –PC)	6. Shan State Progress Party/Shan State Army (SSPP/SSA)
7. Lahu Democratic Union (LDU)	7. United Wa State Army (UWSA)
8. New Mon State Party (NMSP)	
9. Pa-Oh National Liberation Organization (PNLO)	
10. Restoration Council of Shan State/Shan State Army (RCSS/SSA)	
Other	
Karenni National Progressive Party (KNPP)	

*Member of Northern Alliance

These eighteen EAOs possess a range of strengths and influences. Some have strong armed forces with thousands of troops and advanced weapons, while some have no more

³ Some reports consider twenty EAOs including National Socialist Council of Nagaland –Khaplang (NSCN-K) and Kuki National Army (KNA) based along Indo-Myanmar border and fighting against the India government.

than a few armed members. Some function as a de facto government with well-structured civil administration throughout vast controlled areas in frontier areas, while some are even labelled as non-governmental organisations.⁴ Some of these groups have been fighting successive regimes for decades since the country's independence from the United Kingdom in 1948, or the military coup of the 1960s, and others have started their fights only after the partial restoration of representative democracy in 2011.

The Peace Process Steering Team (PPST)

PPST is made up of eight EAOs that signed the NCA ceasefire agreement under the military-backed Thein Sein government (2011-2016) on October 2015, and two EAOs — New Mon State Party, Lahu Democratic Union — that signed under the National League for Democracy (NLD) government in 2018. From 2016 to 2020, the Karen National Union (KNU) and the Restoration Council of Shan State/Shan State Army (RCSS/SSA), two of the most powerful among the members, served as leader and deputy leader of the PPST. But since last year, the RCSS has become acting leader of the PPST after the KNU attempted to leave the coalition. Nine of the ten groups are based along the Thai-Myanmar border, and only the Chin National Front (CNF) is based on the Indo-Myanmar border. In accordance with the NCA roadmap, the team convened four peace conferences, also known as “Union Peace Conferences,”⁵ in collaboration with the government and the Tatmadaw over the past five years. They agreed to the three different parts of the Union Accord, or Pyidaungsu Accord, covering work plans and principles to implement the NCA agreement and to establish a political system based on democracy and federal system. These groups have been in formal negotiations with the government since the signing of the NCA, with the exception of some periods of strained relations.

The Federal Political Negotiation and Consultative Committee (FPNCC)

FPNCC is made up of EAOs that have been refused the right to sign the NCA and those who do not want to sign the NCA. The FPNCC was formed in 2017 under the leadership of the United Wa State Army (UWSA), which has had a ceasefire with the junta since 1989, and the Kachin Independence Army (KIA), which has refused to sign the NCA despite its involvement in the NCA drafting process. The UWSA is the current chair of the FPNCC and the KIA is the vice chair. The FPNCC includes seven ethnic armed organisations which reportedly make up about 70 percent of the troop strength of all EAOs in the country. All of these are based in either Kachin or Shan states along the Myanmar-China border. In the

4 Lintner, Bertil. “Why Burma’s Peace Efforts Have Failed to End Its Internal Wars.” Peaceworks. United States Institute of Peace, 2020.

5 Under the NLD administration, the official name of the conference became ‘Union Peace Conference – 21st Century Panglong,’ referring back to the historic Panglong Conference between the leader of the Bamar ethnic majority, General Aung San, the father of Aung San Suu Kyi, and other ethnic leaders in 1947 before the country’s independence.

past few years, the Arakan Army (AA) has become firmly established in Rakhine State, which borders Bangladesh. Since its formation, the FPNCC has called for constitutional reform and a new peace deal beyond the confines of the NCA. However, the Tatmadaw has neither acknowledged the existence of the FPNCC nor held a group meeting under the FPNCC's name, despite some informal meetings with each of the members.

The Northern Alliance and the Three Brotherhood Alliance

After refusing to sign the NCA, the KIA formed the Northern Alliance in 2016 with three other EAOs — Arakan Army (AA), Myanmar National Democratic Alliance Army (MNDAA), and the Ta'ang National Liberation Army (TNLA) — which had been excluded by the military from signing the NCA. This is not a political alliance like the FPNCC, but a military one for joint operations. There is no clear structure in this coalition, but it reportedly operates under a collective leadership. Since its formation, the groups have issued several joint statements and have been attacking military bases in northern Shan State. However, the KIA name has not appeared in the public statements since 2018, when fighting intensified in Rakhine State between the military and the Arakan Army as the KIA was reportedly in discussions with the military regarding a new bilateral ceasefire agreement. The other three groups calling themselves the Three Brotherhood Alliance frequently launched attacks against the military without the KIA. These allies are extremely powerful and have waged many of the deadliest battles, including one against a police outpost and the Tatmadaw Technological University in Mandalay Region's Pyin Oo Lwin, which is widely regarded as a Tatmadaw military town.

After the coup

The EAOs' stances based on the political and military dimensions by the three-month period after the coup are illustrated in Figure (1). The political dimension focuses on two main questions: whether a group publicly condemned the military coup and whether a group endorsed or supported the CRPH or NUG as an alternative government to the State Administration Council (SAC) formed by the military junta. Another follow-up question is whether a group held publicly acknowledged meetings with military delegates after the coup. The military dimension emphasizes whether a group has ongoing clashes with the military and whether these clashes are minor — military pressure, threats, and infrequent clashes between ground troops — or major where clashes involved multiple offensives, seizure of military posts, and artillery shells and airstrikes. The size of the circle corresponds to the size of the groups' armed forces as predicted by the BNI Myanmar Peace Monitor in 2016, except for the Arakan Army, whose armed forces have reportedly been growing extensively in the past few years.⁶The number of armed clashes between

6 "Armed Ethnic Groups," BNI Myanmar Peace Monitor (blog), 2016, <https://www.bni.org/>

the EAOs and the military over the three-month period from February to May, 2021 is illustrated in Figure (2).⁷

Based on two dimensions this mapping clearly indicates that the response of EAOs no longer depends on their coalition nor on whether or not they signed the NCA. Their positions can be broadly divided into four categories. There are groups that are in open conflict with the military, groups that are reluctant to carry out armed actions against the military, groups that want to take advantage of the military overstretched by domestic and international pressure, and groups that want to maintain the status quo by remaining silent. However, it is important to note that due to the highly contingent situation, some groups' stances may shift overnight – but not significantly.

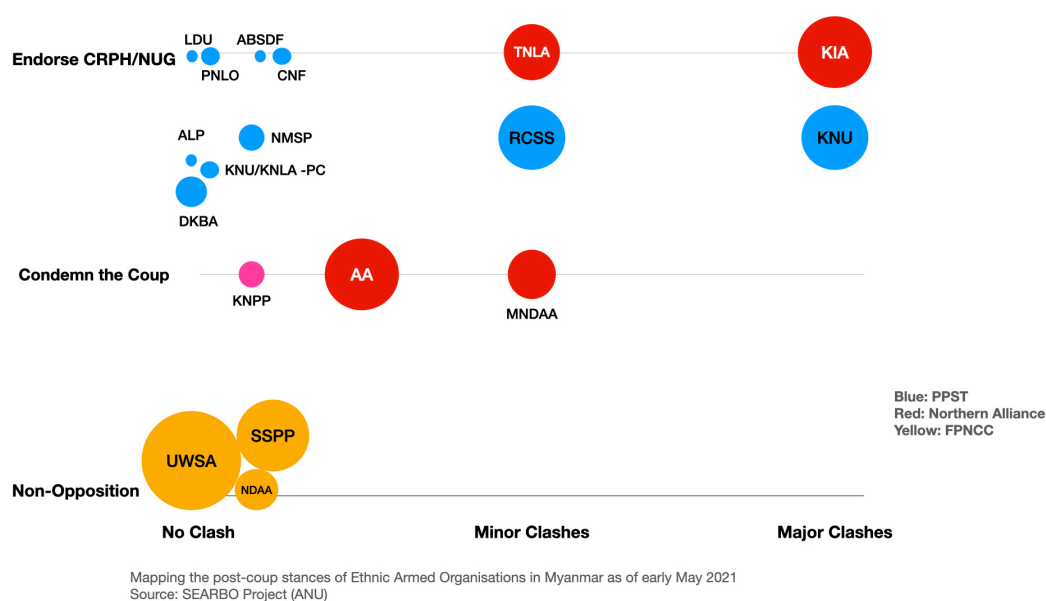

Figure (1): Mapping of the political and military dimensions of the ethnic armed organizations in first 100 days prior to the Myanmar coup

mmpacemonitor.org/1426; the BNI estimated AA's strength as 3,000 in 2016, but it is reportedly estimated to have around 7,000-10,000 troops now.

⁷ Number of armed clashes were compiled by the Kachin Political Interim Coordination Team (KPICT) from information provided in 57 local and foreign media outlets.

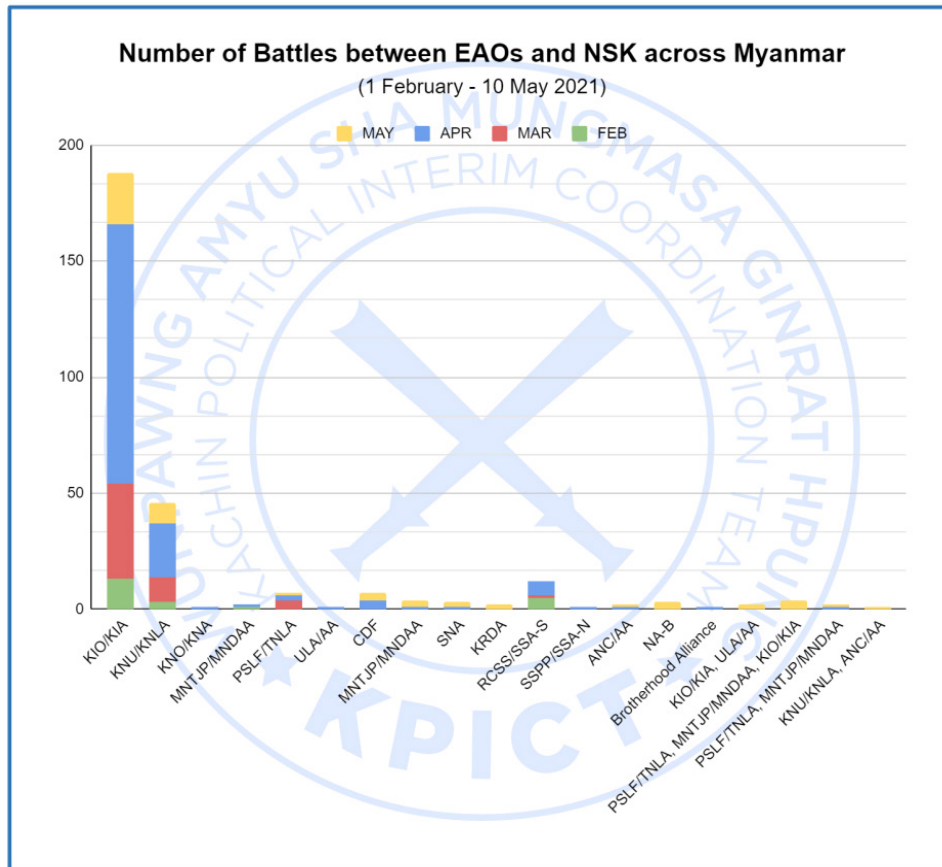

Figure (2): Number of armed clashes between the ethnic armed organizations and the military in three months prior to the Myanmar coup (Source: Kachin Political Interim Coordination Team)

The Peace Process Steering Team (PPST)

A day after the military coup, the Peace Process Steering Team (PPST) issued a seven-point statement condemning the military coup, demanding the immediate release of the political prisoners, reaffirming the NCA, calling for dialogue as a means to solve the current political crisis, and urging international involvement to resolve the crisis. However, three months after the coup, armed groups were taking different approaches. With the exception of the KNU, PPST members are avoiding armed confrontation with the Tatmadaw despite condemnation of the coup and endorsement of the anti-coup movement.

The KNU was one of the first armed groups to condemn the military coup and the first to publicly reject formal peace talks with the junta. A letter from KNU's chairman General Saw Mutu Say Poe on 22 March condemned the violence against civilians and rejected the Tatmadaw commander-in-chief's invitation to a meeting. The KNU has indicated that

it is unwilling to continue peace negotiations in the absence of the elected government, as the NCA is a tripartite agreement between the government, the Tatmadaw and ethnic armed organisations. A few weeks before earlier, a photo of a 6 March online meeting between the CRPH's United Nations special envoy Dr Sasa (now the NUG's Minister of International Cooperation) and KNU leaders surfaced on the Internet. This meeting was the first publicly known meeting between an EAO and the CRPH, causing widespread expectations that a federal army would be formed.

However, the KNU is more cautious about collaborating with the CRPH and its other PPST members than previously. According to a KNU letter dated 7 April that went viral on social media, the KNU indicated its willingness to coordinate with the CRPH on its own, but not as a leader of the PPST. The letter said the KNU will not be involved in the PPST working committee formed to coordinate with the CRPH. Moreover, it refused to publicly support the federal charter issued by the CRPH or endorse the formation of the NUG as it could be signalled as declaring war on the Tatmadaw and jeopardise its chance to resume political dialogue. However, this cautious approach has sparked some disagreements within the KNU leadership circle. The KNU Brigade 5, which is reputed to be the toughest and most autonomous of the KNU brigades, independently issued a letter endorsing the NUG. Additionally, Karen people are taking positions in the NUG cabinet, and are believed to be backed by some former and current KNU senior leaders and commanders (KNU Concerned Group).

Despite political tensions, the KNU did not appear to be expecting a military confrontation. The clashes between the Tatmadaw and the KNU began only after the KNU Brigade 5 carried out a surprise attack and seized a military outpost in Hpapun Township near the Thai-Myanmar border on 27 March. It was also the same day the military held the Armed Forces Day (Tatmadaw Day) parade in Naypyidaw and its troops reportedly killed more than 110 civilians across the country. The Brigade 5 has been at loggerheads with the military over road construction in the past few years. After the 27 March attack, its strongholds and villages in Hpapun Township were targeted by multiple airstrikes and ground attacks, displacing thousands of people who fled into Thailand. Some close to the KNU reportedly claim that Brigade 5 was acting alone in the renewed clashes. A spokesman for the Tatmadaw at its fourth press conference said that the KNU had officially told them that its Brigade 5 attacked its outpost without an order from headquarters, a claim which was later denied by the KNU leadership. However, clashes rapidly escalated to areas controlled by other KNU brigades.

The PPST acting leader, the RCSS, has been vocal in publicly denouncing the Tatmadaw's actions in the aftermath of the coup. Its second-line leaders held a meeting with CRPH representatives on 9 March, becoming the second EAO to have publicly met with the

committee. General Yawd Serk, chairperson of the RCSS, has constantly called for the unity of all ethnic armed organisations, but on the ground his troops have been criticised for continuing to clash with other EAOs in northern Shan State where the RCSS has been trying to gain a stronghold since 2015. There are now frequent clashes with another Shan armed group, the SSPP, and TNLA, along the Mandalay-Lashio Union Highway. There have been no major clashes between the RCSS and the military despite reports of threatened airstrikes and minor clashes near its Loi Tai Leng headquarters in the Mong Pan Township of Shan State and camps along Thai-Myanmar border.

Likewise, there have been no reports of armed clashes between the military and other PPST members since the coup. Some groups are known to accept Civil Disobedience Movement (CDM) civil servants, police, and soldiers, and have been providing basic military training for urban protesters and local youths in areas under their control, but avoiding military confrontation as much as possible. After the coup, it has become clearer that there is neither strong political nor military coherence among the members of the PPST, a coalition based on the NCA. This became obvious when representatives of two groups, the ALP and KNU/KNLA –Peace Council, reportedly attended the Armed Forces Day parade in Naypyidaw on 27 March amid criticism.⁸ This was followed by three groups – ALP, DKBA, KNU/KNLA (PC), and NMSP – holding separate meetings with the Tatmadaw’s National Unity and Peace Coordination Committee (NUPCC) in Naypyidaw in April and May. On the other hand, some people who have close ties to the ABSDF, CNF and NMSP have joined the NUG government. The current Vice President of the CNF, Dr. Lian Hmung Sakhong, became the Minister of Federal Union Affairs, Khin Ma Ma Myo, a former member and advisor of the ABSDF, became the NUG’s Deputy Defence Minister, and Nai Kaung Ro, a former major in the NMSP’s armed wing, the Mon National Liberation Army (MNLA), became Deputy Defence Minister.

The Karenni National Progressive Party (KNPP) was very closed to signing the NCA but refused after the military executed four of its soldiers in 2017. Although it is relatively quiet about the ongoing crisis, it is known to accept CDM civil servants and provide basic military training for urban protesters in its controlled areas along Thai-Myanmar border.

The Federal Political Negotiation and Consultative Committee (FPNCC)

The stance of the FPNCC is most ambiguous after the coup – having groups at both ends of the spectrum. Even though it has constantly called for the formation of federal union through dialogue and released a statement welcoming the landslide victory of the NLD

8 David Scott Mathieson, “The Rebels Who Will and Won’t Fight Myanmar’s Coup,” Asia Times, March 31, 2021, <https://asiatimes.com/2021/03/the-rebels-who-will-and-wont-fight-myanmars-coup/>.

in the 2020 general election,⁹ members have very much contradictory positions toward the recent political changes. While three FPNCC members — UWSA, National Democratic Alliance Army (NDAA), and the Shan State Progress Party (SSPP)/Shan State Army (SSA) — have remained silent in the wake of the coup and maintain the status quo, fighting continues between the KIA and the military on daily basis in the north. Another three members, AA, TNLA, and MNDAA (the Three Brotherhood Alliance) are attempting to take advantage of Tatmadaw's stretched capacity to retake lost territory in their own ways.

Similar to the KNU, the KIA, which had not had any major clashes with the military for the preceding year, has been launching daily attacks on military bases in Kachin State and Northern Shan State since early March, when the military started to violently repress protesters in Myitkyina, Kachin State. The KIA's offensive has been focused on re-capturing resource-rich townships such as Hpakant and Mogok, and strategic areas such as Momauk and Lashio in Shan State. A KIA spokesperson, Colonel Naw Bu, told the media that the KIA's initial attacks were based on commands from the lower echelons to gain a military advantage in the region, rather than on the order of headquarters. Fighting has also intensified on the Alaw Bum hill near the entrance to the Laiza, a known KIA headquarters location on the Sino-Myanmar border. On 25 March, the KIA recaptured strategic Alaw Bum, which had been occupied by the military since 1987. Since then, the military has been conducting heavy air and ground operations to reclaim the area, comparable in scale and ferocity to the notorious Gideon battle that took place over about four months in 2016 and 2017, and the current clashes between the KIA and the Tatmadaw resemble the long and intense fighting of 2012.

Politically, the KIA is arguably the closest armed group to the anti-coup movement and the NUG, although it has barely made any public statements endorsing the CRPH or the NUG. In addition to welcoming many civil servants, police and soldiers that joined the CDM in its controlled areas, people close to the KIA have been involved in the newly formed NUG. With the backing of the Kachin Political Interim Coordination Team (KPICT), which was formed after the coup and is believed to have the support of the KIA, some Kachin people are now in ministerial and deputy ministerial positions, including the position of vice president.

Up until now, there has been no public statement or comment on the coup from the UWSA, the country's most powerful group, which is armed and backed by China, or its two closest allies, NDAA and SSPP/SSA. The UWSA has had no clashes with the military since 1989, when a bilateral ceasefire was reached with the military regime. It has shown no interest

9 "FPNCC Open to Negotiations With NLD Govt, But Members Need Bilateral Ceasefire," Burma News International, November 26, 2020, <https://www.bnionline.net/en/news/fpncc-open-negotiations-nld-govt-members-need-bilateral-ceasefire>.

in disrupting the status quo, ignoring the nationwide anti-coup movement and ongoing armed clashes. Evidence suggests that it maintains a regular relationship with the military even after the coup, as photos have surfaced on social media showing Tatmadaw officers of the Triangle Regional Command in eastern Shan State conducting a medical training course for UWSA medical soldiers on 5 April in Wan Hong area of the southern Wa headquarters. Moreover, delegates from the Tatmadaw's NSPC toured to the UWSA's Panghsang (Pangkham) headquarters on the Sino-Myanmar border and the NDAA Mong Lar headquarters and SSPP Wang Hai headquarters on 6 and 7 April. Neither side disclosed details of the meetings to the media, but the generals reportedly explained the reasons for the military's takeover and the current political situation and asked them not to take part in the ongoing anti-coup movement.

Similarly, the Three Brotherhood Alliance at first refused to comment on the coup and even extended their unilateral ceasefire for a month until the end of March, showing their discontent with the NLD over the past five years, and their willingness to cut a deal with the military. However, as the crackdown became deadly and public pressure erupted, these groups decided not to extend their unilateral ceasefire and issued a statement on 30 March warning the military to stop violence immediately, and threatening that otherwise the alliance would "support and cooperate with our oppressed brethren and multi-ethnic people who are waging the Myanmar Spring Revolution in self-defence against the Myanmar Army."¹⁰ These three groups later launched an attack on a police station in Lashio Township, Shan State, killing fourteen police. The UWSA's continuing silence has led to an open letter from the Three Brotherhoods urging the FPNCC leader to continue leading the coalition. A congratulatory letter on the 32nd anniversary of peacebuilding in Wa Special Region 2 on 17 April called on the UWSA to protect the common interests of the FPNCC and involve itself in political change and the peace process, and to implement the coalition's objectives. It also said that the form of self-government in Wa State is a model for all ethnic armed revolutionary organisations.

The most notable of these three is the TNLA based in northern Shan State. In contrast to the pre-coup period, the TNLA showed a surprisingly proactive approach in engaging with the anti-coup movement and the NLD led CRPH. Soon after the coup, a photo of some TNLA leaders raising the three-fingered salute that has come to signify opposition to the coup and support for the CDM garnered public cheers. Moreover, the TNLA is the only group in the FPNCC that has publicly welcomed the formation of the NUG. In addition, when the NUG cabinet formed, Maing Win Htoo, an elected MP from the Ta'ang National

¹⁰ Kyaw Hsan Hlaing, "After Myanmar's Military Coup, Arakan Army Accelerates Implementation of the 'Way of Rakhita,'" April 14, 2021, <https://thediplomat.com/2021/04/after-myanmars-military-coup-arakan-army-accelerates-implementation-of-the-way-of-rakhita/>.

Party (TNP) and reportedly close to the TNLA, became the Deputy Minister of Federal Union Affairs. However, except for a few minor clashes including the 10 April joint attack on the Tatmadaw's police outpost, there have been no reports of major clashes that involved airstrikes and massive ground offensives. Instead, the TNLA and SSPP/SSA joint forces have continued to fight the RCSS in the northern Shan State over territory.

A group that has a completely different stance from the expectations of many anti-coup protesters is the Arakan Army, which has grown exponentially in recent years and has fought some of the deadliest battles with the military in the country's westernmost Rakhine State, displacing over two hundred thousand civilians. The AA, which had poor relations with the NLD government, agreed to a ceasefire with the military in the months leading up to the 2020 November election, with the Japanese Nippon Foundation reportedly brokering the peace between the two sides. A month after the coup, on 11 March, the military removed the AA from the list of terrorist organisation, to which it had been designated under the NLD government in March 2020. Despite its condemnation of the military coup and violence, the AA's commander-in-chief General Twan Mrat Naing, urged people in the Rakhine State not to participate in the CDM or take to the streets. In his statement for the 12th anniversary of the formation of the AA on 11 April, he called on Rakhine to focus on its political ambition, dubbed as the "Way of Rakhita" or "Arakan Dream 2020." Arakan Dream calls for the restoration of Arakan sovereignty and self-determination in Arakan (Rakhine) State. After many fierce battles against the military in the past few years, the AA reportedly now has a grip on the majority of the Rakhine State's townships, and controls local administrations. Although the AA has occasionally been involved in the fighting alongside its allies in the country's north,¹¹ it shows no interest in resuming war in Rakhine State. Moreover, unlike its allies, the AA has distanced itself from the CRPH and NUG. As Twan Mrat Naing wrote on his social media page on 17 April, they were invited to have a role in the NUG cabinet but declined as they have their own vision; he noted the NUG should not be blamed for not having Rakhine representatives.

New ceasefire agreement or a federal army?

As before the coup, NCA signatories continue to accuse each other of violations, but it is certain that none of the signatories will declare the annulment of the historic multilateral

¹¹ Since the coup, the AA leaders have not publicly admitted their involvement in the clashes in northern Myanmar where the AA headquarters are reportedly based, but local media often report their participation based on what locals say. In footage that appeared on social media on 28 March, believed to be recorded by a KIA soldier during an attack on a police station in Hpakant Township, Arakan language can be heard from the fighter(s).

ceasefire agreement, which has been recognised by the international community and union parliament. Even after the coup, the military has repeatedly said it will continue with the current NCA-based peace process. But it will not force other EAOs to sign the NCA and will continue to use bilateral ceasefire agreement or informal ceasefire agreement with them in order to ease pressure on its forces, as it has been doing with the AA in Rakhine State. In fact, some signatories, including some KNU leaders, have shown their willingness to continue talks and uphold the NCA principles, but this has received a public backlash. However, the ongoing clashes are more likely to intensify as majority of the groups currently in talks with the military's delegates are either groups that have not had any clashes with the military before the coup or groups that only have a handful of soldiers. The military is more likely to assert both political and military pressure on pro-NUG armed groups, regardless of their troop strength and relationships prior to the coup. Moreover, the scale of the military-induced violence is pushing anti-coup protesters into armed resistance as evident in many highland areas and urban cities where protesters are taking up traditional hunting rifles, homemade firearms, and bombs against the military.

Taken together, the post-coup stance of the ethnic armed organisations after a three-month period is neither based on previous coalitions, nor on whether or not they signed the NCA. Groups have chosen different political and military positions despite the widespread belief that the coup has unified different forces against a common enemy. While some groups have chosen to fight against the military, some have been avoiding the confrontation. Some see the coup as the opportunity to build their public presence and extend their influence, others have distanced themselves from the ongoing crisis. Thus, the positions of the EAOs more than three months after the coup d'état have diverged from the prospect of forming the federal army that the anti-coup protesters have longed for since the beginning of the coup.

The new NUG government also seems to understand this. At an online press conference held after the announcement of the formation of the NUG on 16 April, NUG's new Minister of Defence, U Ye Mon, said that more political negotiations and agreements are still needed to establish a federal army. As a precursor to the federal army, he said, the NUG would focus on building a People's Defence Force by gathering armed civilians and arming protesters. On 5 May, the NUG declared the formation of the People's Defence Force, and created the Defence Coordination Council under its Ministry of Defence as a platform from which to build alliances with the EAOs,¹² but questions remain on how the NUG will support, mobilise and coordinate the various township-based resistance forces

12 Mizzima TV, "Exclusive Interview with the Deputy Defence Minister (NUG) Daw Khin Ma Ma Myo," May 7, 2021; Unofficial Translation <https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=35zxH2GNDA&fbclid=IwAR0SjpPTa01fvcqRdMly4BffIORrMF10pNpNUVgBU4i-jP1sp1Xmd00p4rl>.

scattered across the country and integrate them into the envisioned Federal Army. It is also clear that the effectiveness or success of the PDF depends on the extent to which it receives support from the existing EAOs.

But a Federal Army is not impossible in the future. The idea originated with the now-defunct United Nationalities Federal Council (UNFC), comprised of fourteen EAOs during the previous junta regime, in February 2011. The UNFC stood as one of the strongest EAOs coalitions in the history of the ethnic armed resistance in Myanmar. Members formed the Federal Union Army (FUA) but failed to exert effective pressure on the Tatmadaw. With the beginning of the peace process under the new quasi-civilian government in 2011, the UNFC has gradually diminished as its members left the coalition or were suspended.

In the absence of the UWSA leadership in the FPNCC, the role of the KIA has grown substantially, both within the coalition and in engagement with the NUG. Despite the PPST's (led by the KNU and RCSS) call to form a coalition with the non-NCA signatories on 27 April, the damaged relations between its acting leader, the RCSS, and two FPNCC members, TNLA and SSPP/SSA, contest the practicality of this proposal.

Therefore, the prospect of a Federal Army is most likely if the KIA and/or the KNU decide to arm and sustain the NUG-led People's Defence Force, or if they can come together to lead the other EAOs in forming a Federal Army, regardless of their previous disagreements.

Bibliography

BNI Myanmar Peace Monitor. "Armed Ethnic Groups," 2016. <https://www.mmpeacemonitor.org/1426>.

Burma News International. "FPNCC Open to Negotiations With NLD Govt, But Members Need Bilateral Ceasefire," November 26, 2020. <https://www.bnionline.net/en/news/fpncc-open-negotiations-nld-govt-members-need-bilateral-ceasefire>.

Hlaing, Kyaw Hsan. "After Myanmar's Military Coup, Arakan Army Accelerates Implementation of the 'Way of Rakhita,'" April 14, 2021. <https://thediplomat.com/2021/04/after-myanmars-military-coup-arakan-army-accelerates-implementation-of-the-way-of-rakhita/>.

Mathieson, David Scott. "The Rebels Who Will and Won't Fight Myanmar's Coup." Asia Times, March 31, 2021. <https://asiatimes.com/2021/03/the-rebels-who-will-and-wont-fight-myanmars-coup/>.

Mizzima TV. "Exclusive Interview with the Deputy Defence Minister (NUG) Daw Khin Ma Ma Myo, ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ဒုတိယဝန်ကြီး (NUG) ဒေါ်ခင်မမမြိုးနှင့်အင်တာဗျူး," May 7, 2021. <https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=35zxH2GNDA&fbclid=IwAROSjpPTa01fvcqRdMly4BffIORrMF10pNpNUVgBU4i-jP1sp1Xmd00p4rl>.

Further Reading List

"Myanmar Coup Highlights in 90 Days." The Irrawaddy, May 1, 2021. <https://www.irrawaddy.com/news/burma/myanmar-coup-highlights-90-days.html>.

Bertrand, Jacques, Alexandre Pelletier, and Ardeth Maung Thawngmung. "First Movers, Democratization and Unilateral Concessions: Overcoming Commitment Problems and Negotiating a 'Nationwide Cease-Fire' in Myanmar." *Asian Security* 16, no. 1 (January 2, 2020): 15–34. <https://doi.org/10.1080/14799855.2018.1471466>.

Burke, Adam, Nicola Williams, Patrick Barron, Kim Jolliffe, and Thomas Carr. "The Contested Areas of Myanmar: Subnational Conflict, Aid, and Development." The Asia Foundation, 2017.

Callahan, Mary P. *Making Enemies: War and State Building in Burma*. Ithaca, New York: Cornell University Press, 2003.

Kipgen, Nehginpao. "The 2020 Myanmar Election and the 2021 Coup: Deepening Democracy or Widening Division?" *Asian Affairs* 52, no. 1 (January 4, 2021): 1–17. <https://doi.org/10.1080/03068374.2021.1886429>.

Lintner, Bertil. "Rebooting Myanmar's Stalled Peace Process." International Crisis Group, 2020. <https://www.crisisgroup.org/asia/south-east-asia/myanmar/308-rebooting-myanmars-stalled-peace-process>.

Lintner, Bertil. *The United Wa State Army and Burma's Peace Process*. United States Institute of Peace, 2019. https://www.usip.org/sites/default/files/2019-04/the_united_wa_state_army_and_burmas_peace_process.pdf.

Thawngmung, Ardeth Maung, and Khun Noah. "Myanmar's Military Coup and the Elevation of the Minority Agenda?" *Critical Asian Studies* 53, no. 2 (April 3, 2021): 297–309. <https://doi.org/10.1080/14672715.2021.1912620>.

Woods, Kevin. "Ceasefire Capitalism: Military–Private Partnerships, Resource Concessions and Military–State Building in the Burma–China Borderlands." *Journal of Peasant Studies* 38, no. 4 (October 2011): 747–70. <https://doi.org/10.1080/03066150.2011.607699>.

“မိတ်ဆွေသစ်၊ ရန်သူဟောင်း... မြန်မာပြည်၏ အာဏာသိမ်းမှုနောက်ပိုင်း တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင် အဖွဲ့အစည်းများ၏ နိုင်ငံရေး”

စစ်တပ်မှ ဒီမိုကရေစီနည်းအရရွေးကောက်ခံရသော အစိုးရအား ဖေဖော်ဝါရီလ (၁) ရက်နေ့တွင် ဖယ်ရှားခဲ့ပြီးနောက် ယခုအချိန်အထိ မြန်မာပြည်သည် အရပ်သားသေဆုံးသူ (၈၀၀) ကျော်နှင့် ဖမ်းဆီးခံရသူ (၅၀၀၀) ကျော်ဖြင့် ပဋိပက္ခများအကြား မတည်မငြိမ်ဖြစ်လျက်ရှိနေသည်။ နိုင်ငံရေးဆွေးနွေးမှုများနှင့် နိုင်ငံရေးနည်းလမ်းဖြင့် ပဋိပက္ခဖြေရှင်းသည့်နည်းလမ်းများ ကွယ်ပျောက်ခဲ့ပြီးနောက် လက်နက်ကိုင်ဆောင်ထားကြသော အဖွဲ့အစည်းများ၏ အခန်းကဏ္ဍသည် ပိုမိုအရေးပါလာသည်။ မြန်မာပြည်ရှိ အဖွဲ့ (၂၀) နီးပါးရှိသော တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများ၏ အာဏာသိမ်းပြီးနောက် ရပ်တည်ချက်များသည် မြန်မာပြည်၏အနာဂတ်အား အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်မည်ဆိုသည်မှာ သံသယရှိဖွဲ့မလိုပါ။ ဤစာတမ်းသည် ဖေဖော်ဝါရီလ (၁) ရက်နေ့ အာဏာသိမ်းမှုအပြီး ရက်ပေါင်း (၁၀၀) အတွင်း EAO (၁၈) ဖွဲ့၏ အာဏာသိမ်းမှုအပါအဝင် လမ်းပေါ်ဆန္ဒပြမှုများ၊ အကြမ်းမဖက်အာဏာဖိဆန်ရေး လူထုလှုပ်ရှားမှု (CDM)၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ကိုယ်စားပြုကော်မတီ (CRPH) နှင့် အမျိုးသားညီညွတ်ရေးအစိုးရ (NUG) တို့ပါဝင်သော အာဏာသိမ်းမှုဆန့်ကျင်ရေးလှုပ်ရှားမှုများအပေါ် ထုတ်ပြန်ချက်များနှင့် စစ်တပ်နှင့်ထိတွေ့ဆက်ဆံမှုများကို အခြေခံပြီး ၎င်းတို့၏ ရပ်တည်ချက်သဘောထားများကို လေ့လာဆန်းစစ်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင် အာဏာသိမ်းမှုသည် တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများအား ဘုံရန်သူဆန့်ကျင်ရေးအတွက် ပိုမိုနီးကပ်သွားစေသလား သို့တည်းမဟုတ် ၎င်းတို့အကြားမညီညွတ်မှုများကို ပိုမိုနက်ရှိုင်းစေသလားဆိုသည့် အချက်နှင့် ဖက်ဒရယ်တပ်မတော်ဖွဲ့စည်းခြင်း၏ ဖြစ်နိုင်ခြေတို့ကို သုံးသပ်မည်ဖြစ်ပါသည်။

တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများ၏ အာဏာသိမ်းမှုနောက်ပိုင်း နိုင်ငံရေးနှင့် စစ်ရေး ရပ်တည်ချက်များကို လေ့လာခြင်းအားဖြင့် အဖွဲ့များကို ယေဘုယျအားဖြင့် အမျိုးအစားလေးမျိုး ခွဲခြားနိုင်သည်။ စစ်တပ်နှင့်ထိပ်တိုက်တွေ့ပြီး နေ့စဉ်ရက်ဆက်တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွားနေသောအဖွဲ့များ၊ ၎င်းတို့ထက် အင်အားအဆမတန်သာလွန်သော ရန်သူအား လက်နက်ကိုင်နည်းလမ်းဖြင့်တုံ့ပြန်ရန် တုံ့ဆိုင်းနေသောအဖွဲ့များ၊ ပြည်တွင်းပြည်ပဖိအားများကြောင့် အကျပ်အတည်းရင်ဆိုင်နေရသော စစ်တပ်၏ အခြေအနေအား အခွင့်အကောင်းယူ၍ ၎င်းတို့၏ ပုံရိပ်နှင့်လွှမ်းမိုးမှုများကိုချဲ့ထွင်ရန် ကြိုးပမ်းနေကြသည့် အဖွဲ့များနှင့် ဗျူဟာကျကျတိတ်ဆိတ်နေကြခြင်းဖြင့် ရှိနိုင်ပြီးသောအခြေအနေအား ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းနေကြသည့်အဖွဲ့များဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သောရက်ပေါင်း (၁၀၀) ကျော်အတွင်းဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ရပ်တည်ချက်များနှင့် တုန့်ပြန်မှုများက ၎င်းတို့၏ ရွေးချယ်မှုများသည် ယခင်ရှိခဲ့ပြီးသော ညွှန်ပေါင်းအဖွဲ့များအပေါ်တွင် အခြေမခံတော့သလို၊ တစ်နိုင်ငံလုံး

ကွဲပြားခြားနားသောအင်အားစုများကို စည်းလုံးစေမည်၊ ဖက်ဒရယ်တပ်မတော်ဖွဲ့စည်းရန် အထောက်အကူ ပြုမည်ဟု ပြည်သူ့လူထုက ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်မျှော်လင့်ထားသည့်တိုင် အာဏာသိမ်းမှုသည် တိုင်းရင်းသား လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများ၏ မညီညွတ်မှုကို ပိုမိုနက်ရှိုင်းစေခဲ့သည်မှာ ထင်ရှားလာခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများသာမက မြို့ပေါ်ဆန္ဒပြသူများကလည်း စစ်ရေးနည်းလမ်းသည် အကြမ်းဖက်မှုများကို အဆုံးသတ်ရန်နှင့် နိုင်ငံရေးအဖြေရှာနိုင်ရန်အတွက် တစ်ခုတည်းသော နည်းလမ်းတစ်ခုအဖြစ် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်ရှုမြင်လာနေကြသောကြောင့် နယ်စပ် ဒေသများတွင် ဖြစ်ပွားနေသော လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲများသည် ပိုမိုပြင်းထန်လာနိုင်ပြီး မြို့ပြဒေသများသို့ပင် ကူးဆက်လာနိုင်ချေရှိနေပါသည်။ တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများ၏ အကူအညီရသည်ဖြစ်စေ မရသည်ဖြစ်စေ ပြည်သူ့အများအပြားသည် ပြည်သူ့ကာကွယ်ရေးတပ်ဖွဲ့ (PDF) ဆိုသည့် အလံအောက်တွင် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်မှုအား တက်ကြွစွာပါဝင်ဆောင်ရွက်နေကြပါလည်း ဖြစ်သည်။

အာဏာသိမ်းမှုမတိုက်ခင်ကာလ

လက်ရှိမြန်မာပြည်တွင် တရားဝင်အစိုးရမဟုတ်သော လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းပေါင်း ၁၈ ဖွဲ့ရှိပြီး အဆိုပါ အဖွဲ့များအား အကြမ်းဖျင်းအားဖြင့် NCA လက်မှတ်ရေးထိုးသော အဖွဲ့အစည်းများနှင့် မထိုးသော အဖွဲ့အစည်းများဟူသည့် အစုအဖွဲ့နှစ်ခု ကွဲခြားနိုင်ပါသည် (ဇယား (၁) ကိုကြည့်ပါ)။ NCA လက်မှတ်ထိုး ခဲ့သော အဖွဲ့များသည် ၂၀၁၆ ခုနှစ်တွင် ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်ဦးဆောင်အဖွဲ့ (PPST) ကိုဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ NCA လက်မှတ်မထိုးသော အဖွဲ့လေးဖွဲ့သည်လည်း ၂၀၁၆ ခုနှစ်တွင် မြောက်ပိုင်းမဟာမိတ် ဆိုသည့် စစ်ရေးညွှန်ပေါင်းအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ နောက်တစ်နှစ်အကြာတွင် အဆိုပါအဖွဲ့များနှင့် အခြားသော NCA လက်မှတ်မထိုးသည့် အဖွဲ့သုံးဖွဲ့ပေါင်းပြီး ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံရေးဆွေးနွေးညှိနှိုင်းရေးကော်မတီ (FPNCC) အား ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ထိုင်း - မြန်မာနယ်စပ်တွင် အခြေစိုက်သော ကရင်နီအမျိုးသားတိုးတက်ရေး ပါတီ (KNPP) တစ်ခုသည်သာ NCA လက်မှတ်ရေးထိုးထားခြင်းမရှိသလို FPNCC တွင်လည်း ပါဝင်ခြင်း မရှိသည့်အဖွဲ့ဖြစ်သည်။

ဇယား (၁) တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်း (၁၈) ဖွဲ့

ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်ဦးဆောင်အဖွဲ့ (PPST)	ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံရေးဆွေးနွေးညှိနှိုင်းရေးကော်မတီ (FPNCC)
၁။ မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာကျောင်းသားများ ဒီမိုကရက်တစ်တပ်ဦး (ABSDF) ၂။ ရခိုင်ပြည်လွတ်မြောက်ရေးပါတီ (ALP) ၃။ ချင်းအမျိုးသားတပ်ဦး (CNF) ၄။ ဒီမိုကရေစီအကျိုးပြုကရင်တပ်မတော် (DKBA) ၅။ ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံး (KNU) ၆။ ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံး/ ကရင်အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော် - ငြိမ်းချမ်းရေးကောင်စီ (KNU/KNLA - PC) ၇။ လားဟူ ဒီမိုကရက်တစ် အစည်းအရုံး (LDU) ၈။ မွန်ပြည်သစ်ပါတီ (NMSP) ၉။ ပအိုဝ်းအမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့ချုပ် (PNLO) ၁၀။ ရှမ်းပြည်ပြန်လည်ထူထောင်ရေးကောင်စီ (RCSS/SSA)	၁။ ရက္ခိုင့်တပ်မတော် (AA)* ၂။ ကချင်လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော် (KIA)* ၃။ မြန်မာအမျိုးသားဒီမိုကရက်တစ် မဟာမိတ်တပ်မတော် (MNDAA)* ၄။ တအာင်းအမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော် (TNLA)* ၅။ အမျိုးသားဒီမိုကရက်တစ် မဟာမိတ်တပ်မတော် (NDAA) ၆။ ရှမ်းပြည်တိုးတက်ရေးပါတီ (SSPP/SSA) ၇။ "ဝ" ပြည်သွေးစည်ညီညွတ်ရေး တပ်မတော် (UWSA)
အခြား	
၁။ ကရင်နီအမျိုးသားတိုးတက်ရေးပါတီ (KNPP)	

*မြောက်ပိုင်းမဟာမိတ်အဖွဲ့ဝင်များ

အဆိုပါ (၁၈) ဖွဲ့သည် အလွန်ကွဲပြားခြားနားသော လက်နက်ကိုင်အင်အားနှင့် လွှမ်းမိုးမှုများပိုင်ဆိုင်ထားကြသည်။ ထောင်နှင့်ချီသော အင်အားကြီးမားသောလက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များနှင့် အဆင့်မြင့်လက်နက်များ ပိုင်ဆိုင်ထားသောအဖွဲ့များရှိသကဲ့သို့ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ဝင် အနည်းငယ်သာရှိသောအဖွဲ့များရှိနေသည်။ နယ်စပ်ဒေသများရှိ ၎င်းတို့၏ ထိန်းချုပ်နယ်မြေများတွင် စနစ်တကျဖွဲ့စည်းထားသော အရပ်ဘက် အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်များဖြင့် အစိုးရတစ်ရပ်ကဲ့သို့ ရပ်တည်နေကြသောအဖွဲ့များရှိသကဲ့သို့ အစိုးရမဟုတ်သော အဖွဲ့အစည်းများအဖြစ်ပင် သတ်မှတ်ခေါ်ဝေါ် ခံရသောအဖွဲ့များလည်းရှိသည်။ အင်္ဂလိပ်အစိုးရထံမှ လွတ်လပ်ရေးရရှိသော ၁၉၄၈ ခုနှစ်နှင့် ပထမဆုံးစစ်တပ်အာဏာသိမ်းမှုဖြစ်ပွားခဲ့သည့် ၁၉၆၀ ခုနှစ်များ ကတည်းက ဆယ်စုနှစ်ပေါင်းများစွာ အဆက်ဆက်အုပ်ချုပ်ခဲ့သော အစိုးရများအား တိုက်ခိုက်ခဲ့သော အဖွဲ့များရှိသကဲ့သို့ ကိုယ်စားပြုဒီမိုကရေစီစနစ်အား တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းပြန်လည်အသက်သွင်းခဲ့သည့် ၂၀၁၁ ခုနှစ်နောက်ပိုင်းမှသာ တိုက်ပွဲများစတင်ခဲ့သောအဖွဲ့များလည်းရှိသည်။

ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်ဦးဆောင်အဖွဲ့ (PPST)

PPST အား သမ္မတဦးသိန်းစိန်အစိုးရလက်ထက် ၂၀၁၅ ခုနှစ်အောက်တိုဘာလတွင် NCA အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးသဘောတူညီချက် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည့် တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်း ရှစ်ဖွဲ့နှင့် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် (NLD) လက်ထက် ၂၀၁၈ ခုနှစ်တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည့် မွန်ပြည်သစ်ပါတီနှင့် လားဟူဒီမိုကရက်တစ်သမဂ္ဂတို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည်။ ၂၀၁၆ မှ ၂၀၂၀ ခုနှစ်အထိ အဖွဲ့ဝင်များအနက် လက်နက်ကိုင်အင်အားအတောင့်တင်းဆုံးဖြစ်သည့် ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံး (KNU) နှင့် ရှမ်းပြည်ပြန်လည်ထူထောင်ရေးကောင်စီ၊ ရှမ်းပြည်တပ်မတော် (RCSS/SSA) တို့က ခေါင်းဆောင်နှင့် ဒုတိယခေါင်းဆောင်များအဖြစ် အသီးသီးတာဝန်ယူခဲ့သည်။ ညွှန်ပေါင်းအဖွဲ့မှ KNU နှုတ်ထွက်ရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သည့် ယမန်နှစ်မှစ၍ RCSS သည် အဖွဲ့၏ ယာယီခေါင်းဆောင်ဖြစ်လာသည်။ အဖွဲ့ (၁၀) ဖွဲ့အနက် (၉) ဖွဲ့သည် ထိုင်း - မြန်မာနယ်စပ်တွင်အခြေစိုက်ပြီး ချင်းအမျိုးသားတပ်ဦး (CNF) သည် အိန္ဒိယ - မြန်မာ နယ်စပ်တွင် အခြေစိုက်လှုပ်ရှားသည်။ NCA တွင်ပါရှိသော နိုင်ငံရေးလမ်းပြမြေပုံနှင့်အညီ ပြည်ထောင်စု ငြိမ်းချမ်းရေးညီလာခံဟုခေါ်သည့် ငြိမ်းချမ်းရေးညီလာခံ (၄) ခုကို ပြီးခဲ့သည့် (၅) နှစ်တာကာလအတွင်း အစိုးရ တပ်မတော်တို့နှင့် ပူးပေါင်း၍ကျင်းပခဲ့ပြီး NCA သဘောတူညီချက်အား အကောင်အထည်ဖော်ရန်နှင့် ဒီမိုကရေစီနှင့်ဖက်ဒရယ်စနစ်အပေါ် အခြေခံ၍ တိုင်းပြည်တစ်ခုတည်းထောင်ရန် အခြေခံမူများနှင့် သဘောတူညီချက်များပါဝင်သည့် ပြည်ထောင်စုသဘောတူစာချုပ် အစိတ်အပိုင်း သုံးခုအား သဘောတူခဲ့ကြ သည်။ ဤအစုအဖွဲ့သည် နှစ်ဖက်အခြေအနေတင်းမာနေသော အချိန်ကာလအချို့ကလွဲ၍ NCA လက်မှတ် ရေးထိုးပြီးသည့်အချိန်မှစ၍ အစိုးရနှင့် တရားဝင်ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးမှုများပြုလုပ်လေ့ရှိသည်။

ကရင်နီအမျိုးသားတိုးတက်ရေးပါတီ (KNPP) သည် NCA လက်မှတ်ရေးထိုးရန် နီးစပ်ခဲ့ပြီးမှ ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် ၎င်း၏ တပ်ဖွဲ့ဝင် (၄) ဦးအား စစ်တပ်က ကွပ်မျက်ပြီးသည့်နောက် NCA လက်မှတ်ရေးထိုးရန် ငြင်းဆန်ခဲ့သော အဖွဲ့ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် အာဏာသိမ်းမှုနှင့် အာဏာသိမ်းမှုဆန့်ကျင်လှုပ်ရှားမှုများနှင့်ပတ်သက်ပြီး အလွန် တိတ်ဆိတ်နေသောအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ဖြစ်သော်လည်း အာဏာဖီဆန်ရေးလှုပ်ရှားမှုတွင် ပါဝင်ကြသော ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းများနှင့် မြို့ပြလူငယ်များအား ၎င်း၏ထိန်းချုပ်နယ်မြေတွင် စစ်သင်တန်းများပေးနေကြောင်း သတင်းများထွက်နေသည်။

ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံရေးဆွေးနွေးညှိနှိုင်းရေးကော်မတီ (FPNCC)

FPNCC တွင် NCA လက်မှတ်ထိုးခွင့်ငြင်းပယ်ခံခဲ့ရသော တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများနှင့် NCA လက်မှတ်မထိုးလိုသူများ ပါဝင်သည်။ FPNCC ကို ၁၉၈၉ မှစ၍ စစ်အစိုးရနှင့်အပစ်အခတ်ရပ်စဲ ထားသော “ဝ” ပြည် သွေးစည်း ညီညွတ်ရေးတပ်မတော် (UWSA) နှင့် NCA မူကြမ်းရေးဆွဲရာတွင် ပါဝင်သော်လည်း NCA လက်မှတ်ထိုးရန် ငြင်းဆန်ခဲ့သည့် ကချင်လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော် (KIA) တို့က ဦးဆောင်ပြီး ၂၀၁၇ ခုနှစ် တွင် ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ UWSA သည် လက်ရှိ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်ပြီး KIA သည် ဒုဥက္ကဋ္ဌ

တာဝန်ယူထားသည်။ အဆိုပါအစုအဖွဲ့တွင် တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်း (၇) ဖွဲ့ပါဝင်ပြီး တိုင်းပြည်အတွင်းရှိ EAO အားလုံး၏ (၇၀) ရာခိုင်နှုန်းခန့်နှင့်ညီမျှသော လက်နက်ကိုင်အင်အားကို ပိုင်ဆိုင်ထား ကြသည်ဟု သိရသည်။ အဖွဲ့အားလုံးသည် မြန်မာ - တရုတ်နယ်စပ်ရှိ ကချင် သို့မဟုတ် ရှမ်းပြည်နယ်များတွင် အခြေပြုထားသည်။ လွန်ခဲ့သောနှစ်အနည်းငယ်အတွင်း ရက္ခိုင့်တပ်မတော် (AA) သည် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံနှင့် နယ်နိမိတ်ချင်းထိစပ်နေသော ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် ခိုင်မာစွာခြေကုပ်ယူနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အဖွဲ့ဖွဲ့စည်းချိန် ကတည်းက FPNCC သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပြင်ဆင်ခြင်းနှင့် NCA ပြင်ပ ငြိမ်းချမ်းရေးသဘောတူညီမှု အသစ်ကို အစဉ်အဆက်တောင်းဆိုခဲ့သည်။ သို့သော် စစ်တပ်သည် FPNCC ၏ တည်ရှိမှုကို မည်သည့် အခါကမျှ အသိအမှတ်ပြုခြင်းမရှိဘဲ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဖွဲ့ချင်းနှင့် အချို့သောအလွတ်သဘော တွေ့ဆုံမှုများ ပြုလုပ်ခဲ့သော်လည်း FPNCC အမည်အောက်တွင် အစည်းအဝေးတစ်ကြိမ်မျှ ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်း မရှိပါ။

မြန်မာပြည်မြောက်ပိုင်းမဟာမိတ်တပ်ပေါင်းစု နှင့် ညီနောင်မဟာမိတ်သုံးဖွဲ့

NCA ကိုလက်မှတ်ထိုးရန်ငြင်းဆန်ပြီးနောက် KIA သည်မြောက်ပိုင်းမဟာမိတ်အဖွဲ့ကို ၂၀၁၆ ခုနှစ်တွင် NCA လက်မှတ်ရေးထိုးမည့်စာရင်းမှ စစ်တပ်ကဖယ်ထုတ်လိုက်သော တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင် အဖွဲ့ (၃) ဖွဲ့ ဖြစ်သည့် ရက္ခိုင့်တပ်မတော် (AA)၊ မြန်မာအမျိုးသား ဒီမိုကရက်တစ်မဟာမိတ်တပ်မတော် (MNDA) နှင့် တအေအင်းအမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော် (TNLA) တို့ဖြင့်ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ၎င်းသည် FPNCC ကဲ့သို့ နိုင်ငံရေးမဟာမိတ်မဟုတ်ဘဲ ပူးတွဲစစ်ဆင်ရေးများအတွက် ဖွဲ့စည်းထားသော စစ်ရေးမဟာမိတ် ဖြစ်သည်။ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းဖော်ပြထားသော ဖွဲ့စည်းပုံမရှိသော်လည်း စုပေါင်းခေါင်းဆောင်မှုဖြင့် လှုပ်ရှားကြောင်း သိရသည်။ ၎င်းအဖွဲ့များသည် စတင်ဖွဲ့စည်းစဉ်ကပင် ပူးတွဲကြေငြာချက်များစွာ ထုတ်ပြန်ခဲ့ပြီး ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်းရှိ စစ်တပ်အခြေစိုက်စခန်းများကို တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် စစ်တပ်နှင့် AA တို့အကြား တိုက်ပွဲများပြင်းထန်နေသည့် ၂၀၁၈ ခုနှစ်မှစ၍ KIA ၏ အမည်အား အများပြည်သူသို့ ထုတ်ပြန်သော စုပေါင်းထုတ်ပြန်ကြေငြာချက်တွင် မတွေ့ရတော့ပေ။ ထို့ကာလတွင် KIA သည် နှစ်ဖက်အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး သဘောတူညီစာချုပ်အသစ်အတွက် စစ်တပ်နှင့်စကားပြောနေကြောင်း သတင်းများထွက်ပေါ်နေချိန်ဖြစ်သည်။ ကျန်အဖွဲ့သုံးဖွဲ့သည် ညီနောင်မဟာမိတ်သုံးဖွဲ့ခေါင်းစဉ်ဖြင့် စစ်တပ်ကို မကြာခဏတိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်။ ဤညွှန်ပေါင်းအဖွဲ့သည် စစ်ရေးအင်အားတောင့်တင်းပြီး တပ်မြို့တော် အဖြစ် သူသိများသော မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး ပြင်ဦးလွင်မြို့ရှိ ရဲစခန်းနှင့် တပ်မတော်နည်းပညာတက္ကသိုလ် အထိ တိုက်ခိုက်ခဲ့သော ထိုးစစ်အပါအဝင် အသေအပျောက်အများဆုံးတိုက်ပွဲများအား ဖော်ဆောင်ခဲ့သည်။

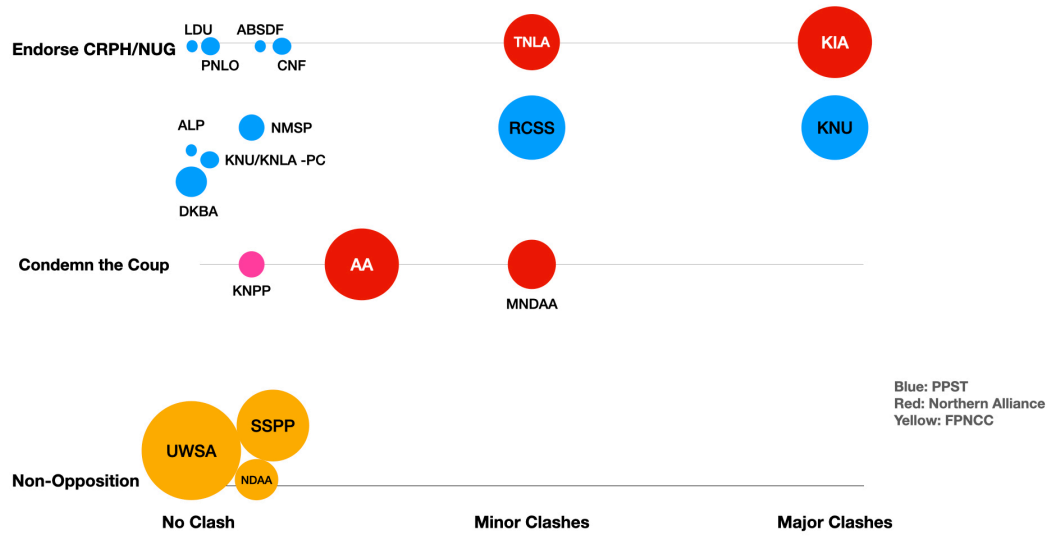
အာဏာသိမ်းမှုအလွန်ကာလ

စစ်တပ်အာဏာသိမ်းပြီးနောက် ရက်ပေါင်း (၁၀၀) ကာလအတွင်း နိုင်ငံရေးနှင့် စစ်ရေးရှုထောင့်အပေါ် အခြေခံ၍ EAO များ၏ ရပ်တည်ချက်များကို ပုံ (၁) တွင်ဖော်ပြထားသည်။ နိုင်ငံရေးရှုထောင့်သည် အချက်နှစ်ချက် အပေါ် အဓိကအခြေခံထားသည်။ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့သည် စစ်တပ်အာဏာသိမ်းမှုကို လူသိရှင်ကြား

ပြစ်တင်ရှုတ်ချခြင်းရှိမရှိဆိုသည့်အချက်နှင့် စစ်တပ်ကဖွဲ့စည်းထားသည့် နိုင်ငံတော်စီမံအုပ်ချုပ်ရေးကောင်စီ (SAC) ၏ တည်ရှိမှုအား ဆန့်ကျင်ပြီး ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ကိုယ်စားပြုကော်မတီ (CRPH) သို့မဟုတ် အမျိုးသားညီညွတ်ရေးအစိုးရ (NUG) အား အစိုးရတစ်ခုအဖြစ် ထောက်ခံအားပေးခြင်းရှိမရှိဆိုသည့် အချက်များအပေါ်တွင် အခြေခံစဉ်းစားပါသည်။ နောက်ဆက်တွဲနောက်မေးခွန်းတစ်ခုမှာ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့သည် အာဏာသိမ်းပြီးနောက်ပိုင်း စစ်တပ်ကိုယ်စားလှယ်များနှင့် တရားဝင်တွေ့ဆုံထားမှုရှိမရှိဖြစ်ပါသည်။ စစ်ရေး ရှုထောင့်သည်လည်း အချက်နှစ်ချက်အပေါ်တွင် အခြေခံပါသည်။ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့သည် စစ်တပ်နှင့် လတ်တလော ဖြစ်ပွားနေသောတိုက်ပွဲများရှိမရှိနှင့် ရှိပါက အဆိုပါတိုက်ပွဲများသည် ပမာဏသေးငယ်သော ထိတွေ့မှုများ (ဖိအားပေးခြင်း၊ ခြိမ်းခြောက်ခြင်းများနှင့် မြေပြင်တပ်များအကြား ရံဖန်ရံခါမှသာ တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွားခြင်း) သို့မဟုတ် ကြီးမားသောတိုက်ပွဲများ (ထိုးစစ်ဆင်ခြင်းများ၊ စခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲများ၊ လက်နက်ကြီး ပစ်ခတ်မှုများနှင့် လေကြောင်းတိုက်ခိုက်မှုများ) ဟုတ်မဟုတ်ဆိုသည့် မေးခွန်းဖြစ်သည်။ ပုံတွင်ပါဝင်သော စက်ဝိုင်းအရွယ်အစားသည် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ချင်း၏ ခန့်မှန်းတပ်ဖွဲ့ဝင်အင်အားများဖြစ်ပြီး လွန်ခဲ့သည့် နှစ်အနည်းငယ်အတွင်း သိသိသာသာကြီးထွားလာသည်ဟု ယုံကြည်ရသော AA ကလွဲ၍ အဖွဲ့အစည်းများ၏ စစ်သည်အင်အားအရွယ်အစားသည် BNI Myanmar Peace Monitor က ၂၀၁၆ ခုနှစ် တွင် ဖော်ပြခဲ့သော စာရင်းပေါ်တွင် အခြေခံထားသည်။ ပုံ (၂) တွင် KIPCT အဖွဲ့က ပြုစုထားသည့် အာဏာသိမ်းမှုအပြီး (၃) လတာ ကာလအတွင်း တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများနှင့် စစ်တပ်တို့အကြား ဖြစ်ပွားခဲ့သော တိုက်ပွဲ အရေအတွက်အား ဖော်ပြထားပါသည်။

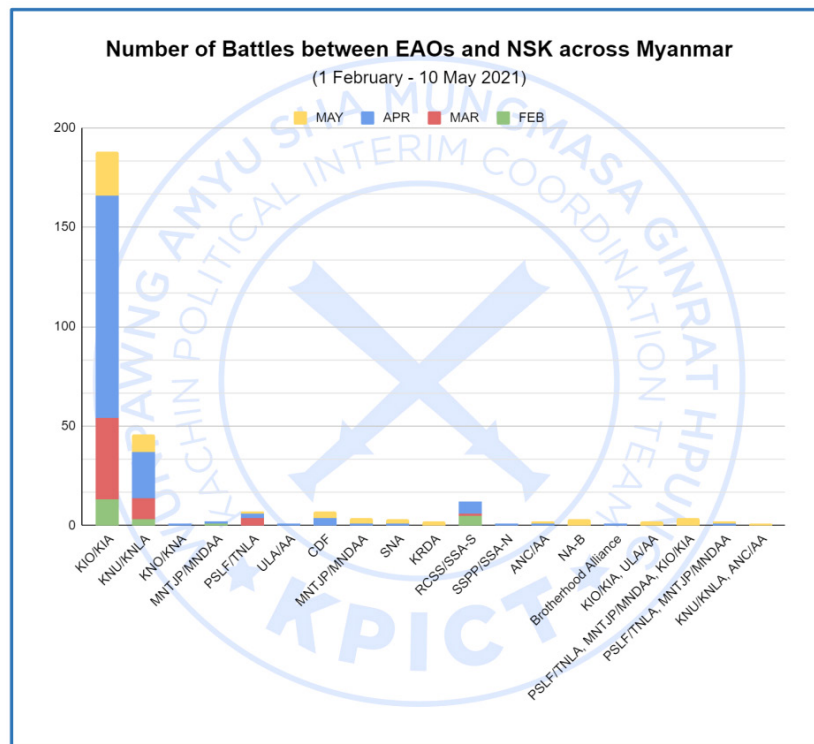
အဆိုပါ ရှုထောင့် (၂) ခုအပေါ် အခြေခံထားသည့် သုံးသပ်နေရာဖော်ပြထားခြင်းအရ EAO များ၏ တုန့်ပြန်မှုများသည် ၎င်းတို့၏ ညွှန်ပေါင်းဖွဲ့မှုအပေါ်တွင်သော်လည်းကောင်း၊ NCA စာချုပ် လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း ရှိမရှိအပေါ်တွင်သော်လည်းကောင်း မူတည်ခြင်းမရှိတော့ပါ။ ၎င်းတို့၏ လက်ရှိ ရပ်တည်ချက်များကို အစုအဖွဲ့ (၄) ခု ခွဲနိုင်သည်။ ၎င်းတို့မှာ စစ်တပ်နှင့် ထိပ်တိုက်စစ်ပွဲများဖြစ်နေသော အဖွဲ့များ၊ စစ်ရေးနည်းလမ်းဖြင့် တုံ့ပြန်ရန် တွန်းဆုတ်နေသောအုပ်စုများ၊ ပြည်တွင်းနှင့် နိုင်ငံတကာဖိအားများ ကြောင့် အခက်တွေ့နေသော စစ်တပ်၏အခြေအနေအား အခွင့်အကောင်းယူလိုသည့်အဖွဲ့များနှင့် ရှိနှင့်ပြီးသောအခြေအနေအား ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းလိုသဖြင့် တိတ်ဆိတ်စွာပိုနေမြဲကျားနေမြဲနေသော အဖွဲ့များတို့ဖြစ်ကြသည်။ သို့ရာတွင် လျင်မြန်စွာပြောင်းလဲနေသော နိုင်ငံရေးအခြေအနေကြောင့် အချို့အုပ်စုများ၏ ရပ်တည်ချက်များသည် ညတွင်းချင်းပြောင်းလဲသွားနိုင်သည်ကိုသတိပြုရန်လိုပါသည်။ သို့သော် ရပ်တည်မှုသိသိသာသာ ပြောင်းလဲခြင်းမျိုး မဖြစ်နိုင်ပါ။

ပုံ (၁) - အာဏာသိမ်းမှုပြီး ရက်ပေါင်း (၁၀၀) ကာလအတွင်း တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများ၏ နိုင်ငံရေးနှင့် စစ်ရေးရှုထောင့်များအပေါ်အခြေခံ၍ တည်နေရာချထားခြင်း

Mapping the post-coup stances of Ethnic Armed Organisations in Myanmar as of early May 2021
Source: SEARBO Project (ANU)

ပုံ (၂) - အာဏာသိမ်းမှုပြီး (၃) လတာကာလအတွင်း တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများနှင့် စစ်တပ်တို့အကြား ဖြစ်ပွားခဲ့သော တိုက်ပွဲအရေအတွက်

ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်ဦးဆောင်အဖွဲ့ (PPST)

အာဏာသိမ်းပြီးနောက်တစ်ရက်တွင် ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်ဦးဆောင်အဖွဲ့ (PPST) က အချက် ၇ ချက်ပါ ကြေညာချက်ကိုထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ အဆိုပါအချက်များတွင် ၎င်းတို့အနေဖြင့် စစ်တပ်အာဏာသိမ်းမှုအား ရှုံးချကြောင်း၊ နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများကို ချက်ခြင်းလွှတ်ပေးရန် တောင်းဆိုကြောင်း၊ NCA နှင့်အညီ ဆက်လက်ရပ်တည်ကြောင်း၊ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမှုနည်းလမ်းဖြင့် နိုင်ငံရေးအကျပ်အတည်းဖြေရှင်းရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ အကျပ်အတည်းများဖြေရှင်းရန် နိုင်ငံတကာအား အကူအညီတောင်းဆိုကြောင်းတို့ ပါဝင်သည်။ သို့သော်အာဏာသိမ်းပြီး ရက်ပေါင်း (၁၀၀) အကြာတွင် အဆိုပါအဖွဲ့အစည်းများသည် မတူညီသော နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးအသုံးပြု၍ အာဏာသိမ်းမှုအလွန်ကာလ အား ဖြတ်သန်းနေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ KNU မှလွဲ၍ PPST အဖွဲ့ဝင်များသည် အာဏာသိမ်းမှုအား ရှုံးချင်းခြင်း၊ အာဏာသိမ်းမှု ဆန့်ကျင်ရေးလှုပ်ရှားမှုအား ထောက်ခံအားပေးမှုများရှိသော်လည်း စစ်တပ်နှင့် စစ်ရေးအရ ထိပ်တိုက်တွေ့မှုများကို ရှောင်ကျဉ်ကြသည်။

KNU သည် စစ်တပ်အာဏာသိမ်းမှုကို ပြစ်တင်ရှုတ်ချသည့် အဦးဆုံးလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့များတွင်ပါဝင်ပြီး စစ်တပ်နှင့် တရားဝင်ဆွေးနွေးမှုပြုလုပ်ရန် လူသိရှင်ကြား ပထမဆုံးငြင်းပယ်ခဲ့သော အဖွဲ့ဖြစ်သည်။ မတ်လ ၂၂ ရက်နေ့တွင် KNU ဥက္ကဋ္ဌ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးစောမူတူးစေးဖိုးမှ ထုတ်ပြန်သောစာတွင် စစ်တပ်၏ အရပ်သားများ အပေါ် အကြမ်းဖက်မှုများကို ရှုံးချလိုက်ပြီး တပ်မတော်ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်၏ အစည်းအဝေး ဖိတ်ကြားခြင်းကို ပယ်ချခဲ့သည်။ KNU အနေဖြင့် ရွေးကောက်တင်မြှောက်ထားသည့် အစိုးရမရှိခြင်းကြောင့် ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲများ ဆက်လက်ပြုလုပ်ရန်ဆန္ဒမရှိကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ NCA သည် အစိုးရ၊ တပ်မတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများအကြား သုံးပွင့်ဆိုင်သဘောတူညီချက် ဖြစ်သည်။ ရက်သတ္တပတ်အနည်းငယ်အကြာတွင် CRPH ကိုယ်စားလှယ် ဒေါက်တာဆာဆာ (ယခု NUG ၏ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးဝန်ကြီး) နှင့် KNU ခေါင်းဆောင်များအကြား မတ်လ (၆) ရက်နေ့ ပြုလုပ်ခဲ့သည့် အွန်လိုင်းအစည်းအဝေးတစ်ခု၏ ဓါတ်ပုံသည် အင်တာနက်ပေါ်တွင် ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။ ဤအစည်းအဝေးသည် တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့တစ်ခု နှင့် CRPH အကြား ပထမဆုံးလူသိရှင်ကြား တွေ့ဆုံသော အစည်းအဝေးလည်းဖြစ်သဖြင့် ပြည်သူများအကြား ဖက်ဒရယ်တပ်မတော် ဖွဲ့စည်းလိမ့်မည် ဟူသော မျှော်လင့်ချက်များ ကျယ်ပြန့်စွာဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း KNU သည် CRPH နှင့်သော်လည်းကောင်း အခြားသော PPST အဖွဲ့ဝင်များနှင့် သော်လည်း ကောင်း ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရန် ယခင်ကထက် ပိုမိုသတိထားလာခဲ့သည်ကိုတွေ့ရသည်။ လူမှုကွန်ယက်တွင် ပေါက်ကြားလာသော ဧပြီလ (၇) ရက်စွဲပါ KNU မှ PPST သို့ ပေးပို့သော စာအရ KNU သည် CRPH နှင့် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရာတွင် ၎င်းတစ်ဖွဲ့တည်း၏ သဘောထားအနေဖြင့်သာ ချိတ်ဆက်ဆက်သွယ်လိုပြီး PPST ၏ ခေါင်းဆောင်အနေဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ CRPH နှင့် ညှိနှိုင်းရန်ဖွဲ့စည်းထားသော PPST လုပ်ငန်း ကော်မတီတွင်လည်းကောင်း ပါဝင်ဆောင်ရွက်မည် မဟုတ်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ ထို့အပြင် CRPH မှ ထုတ်ပြန်သော ဖယ်ဒရယ်ပဋိညာဉ်စာတမ်းနှင့် NUG ဖွဲ့စည်းခြင်းများကို လူသိရှင်ကြား ထောက်ခံခြင်း

မပြုခဲ့ပေ။ ထိုသို့ထောက်ခံလိုက်ခြင်းသည် စစ်တပ်အပေါ် စစ်ကြေငြာသည့် သဘောသက်ရောက်နိုင်ပြီး နိုင်ငံရေးဆွေးနွေးပွဲပြန်လည်အသက်သွင်းရန် အခွင့်အလမ်းကိုထိခိုက်စေနိုင်ခြင်းတို့ကို စိုးရိမ်ပုံရသည်။ သို့သော် ထိုသို့သတ်ကြီးစွာချဉ်းကပ်မှုက KNU ခေါင်းဆောင်မှုအတွင်း သဘောထားခြင်းမတိုက်ဆိုင်မှုအချို့ ဖြစ်ပွားစေခဲ့သည်။ KNU တပ်မဟာများအတွင်း စစ်ရေးအရ အင်အားအကောင်းဆုံးနှင့် ကိုယ်ပိုင်လုပ်ပိုင်ခွင့် အရှိဆုံးအဖြစ် ကျော်ကြားသော KNU တပ်မဟာ (၅) သည် NUG အား ထောက်ခံသည့် စာတစ်စောင်ကို သီးသန့်ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ ထို့အပြင် KNU ၏ အချို့သောခေါင်းဆောင်များ၊ တပ်မှူးများဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည့် KNU Concerned Group နှင့် နီးစပ်သူအချို့သည် စစ်အာဏာရှင်ကိုဆန့်ကျင်သည့် NUG အစိုးရအဖွဲ့တွင် ရာထူးနေရာများရယူခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။

နိုင်ငံရေးတင်းမာမှုများရှိလင့်ကစား KNU သည် စစ်ရေးထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မှုကို မျှော်လင့်ပုံမရပေ။ စစ်တပ်နှင့် KNU အကြားဖြစ်ပွားသောတိုက်ပွဲများသည် ထိုင်း - မြန်မာနယ်စပ် ဖာပွန်မြို့နယ်ရှိ စစ်တပ်စခန်းတစ်ခုကို မတ်လ (၂၇) ရက်နေ့တွင် KNU တပ်မဟာ (၅) က ရုတ်တရက် တိုက်ခိုက်သိမ်းယူပြီးနောက်မှသာ စတင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အဆိုပါနေ့သည် စစ်တပ်က တပ်မတော်နေ့စစ်ရေးပြအခမ်းအနားအား နေပြည်တော်တွင် ကျင်းပသည့်နေ့ဖြစ်ပြီး သတင်းမီဒီယာများ၏ ဖော်ပြချက်အရ စစ်သားများနှင့် ရဲများ၏ အကြမ်းဖက် ဖြိုခွင်းမှုများကြောင့် နိုင်ငံအဝန်းရှိ အရပ်သား အနည်းဆုံး (၁၁၀) ခန့် သေဆုံးခဲ့ရသည့် နေ့ရက်လည်း ဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သည့် နှစ်အနည်းငယ်ကတည်းက KNU တပ်မဟာ (၅) သည် ၎င်း၏ ထိန်းချုပ်နယ်မြေ အတွင်း စစ်တပ်၏ လမ်းဖောက်လုပ်ရေးအစီအစဉ်များကြောင့် စစ်တပ်နှင့်ပစ်ခတ်မှုများဖြစ်သည်အထိ ထိပ်တိုက်တွေ့ခဲ့သော အဖွဲ့လည်းဖြစ်သည်။ မတ်လ (၂၇) ရက်နေ့ တိုက်ခိုက်မှုပြီးနောက်တွင် ဖာပွန်မြို့နယ်ရှိ တပ်မဟာ (၅) ၏ တပ်စခန်းများနှင့် ကျေးရွာများအား စစ်တပ်က လေကြောင်းမှဖုံးကြံတိုက်ခိုက်မှုများနှင့် မြေပြင်ထိုးစစ်များ ပြင်းပြင်းထန်ထန်ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး လူထောင်ပေါင်းများစွာ ထိုင်းနိုင်ငံဘက်သို့ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်ခဲ့ရသည်။ KNU နှင့် နီးစပ်သူအချို့က တပ်မဟာ (၅) ကို ထပ်မံဖြစ်ပွားသည့် တိုက်ပွဲများအတွက် တာဝန်ရှိသည်ဟု အပြစ်တင်မှုများရှိကြောင်း သတင်းများလည်းထွက်ခဲ့သည်။ စစ်တပ်၏ ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူ ကလည်း (၄) ကြိမ်မြောက် သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲတွင် KNU တာဝန်ရှိသူများက အဆိုပါ တပ်မဟာ (၅) ၏ တိုက်ခိုက်မှုသည် ဌာနချုပ်၏ အမိန့်မပါဘဲ တိုက်ခိုက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု တပ်မတော်အား တရားဝင် အကြောင်းပြန်ခဲ့ကြောင်း ပြောဆိုခဲ့သည်။ အဆိုပါပြောဆိုမှုအား နောက်ပိုင်းတွင် KNU ကငြင်းဆိုခဲ့သည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ တိုက်ပွဲများသည် အခြားသော KNU တပ်မဟာများ၏ ထိန်းချုပ်ဒေသများသို့ လျင်လျင်မြန်မြန်ကူးစက်သွားခဲ့သည်။

PPST ၏ ယာယီခေါင်းဆောင် RCSS သည် အာဏာသိမ်းမှုနောက်ပိုင်း စစ်တပ်၏လုပ်ဆောင်မှုများကို လူသိရှင်ကြားကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ရှုတ်ချပြောဆိုခဲ့သည်။ အဖွဲ့၏ ဒုတိယအဆင့်ခေါင်းဆောင်များ သည်လည်း CRPH ကိုယ်စားလှယ်များနှင့် မတ်လ (၉) ရက်နေ့တွင် တွေ့ဆုံခဲ့ပြီး အာဏာသိမ်းမှုဆန့်ကျင်သော ကော်မတီနှင့် လူသိရှင်ကြား တွေ့ဆုံခဲ့သည့် ဒုတိယတိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်လာသည်။ RCSS ဥက္ကဋ္ဌ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးယွတ်စစ်က စစ်တပ်အားဆန့်ကျင်ရန် တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင် အဖွဲ့အစည်းများအားလုံးစည်းလုံးညီညွတ်ရေးကို

အမြဲတစေတိုက်တွန်းပြောဆိုခဲ့သော်လည်းဘဲ ၎င်း၏ တပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် ရှမ်းပြည်မြောက်ပိုင်းရှိ အခြားသော တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများနှင့် အဆက်မပြတ်တိုက်ပွဲများဖြစ်ပွားနေသဖြင့် ဝေဖန်မှုများခံနေရသည်။ RCSS အဖွဲ့အနေဖြင့် ရှမ်းပြည်နယ် မြောက်ပိုင်းတွင် (၂၀၁၅) ခုနှစ်ကတည်းက ခြေကုပ်ရယူနိုင်ရန် ကြိုးပမ်းနေခြင်းဖြစ်သည်။ အာဏာသိမ်း ပြီးနောက်တွင်လည်း မန္တလေး - လားရှိုး ပြည်ထောင်စုအဝေးပြေးလမ်းမကြီးတလျှောက်တွင် ၎င်း၏ တပ်ဖွဲ့ဝင်များသည် အခြားသောရှမ်းတိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ SSP၊ တအာင်း လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ TNLA တို့နှင့် မကြာခဏတိုက်ပွဲများဖြစ်ပွားနေသည်။ ရှမ်းပြည်နယ် မိုင်းပန်မြို့နယ်အတွင်းရှိ ၎င်း၏ လွိုင်တိုင်းလန်းဌာနချုပ်အနီးတဝိုက်တွင် ထိတွေ့ပစ်ခတ်မှုများနှင့် ထိုင်း - မြန်မာနယ်စပ်တစ်လျှောက်ရှိ ၎င်း၏ စခန်းများအား စစ်တပ်က လေကြောင်းတိုက်ခိုက်မှုများပြုလုပ်မည်ဟု ခြိမ်းခြောက်မှုများ ရှိခဲ့သော်လည်းဘဲ စစ်တပ်နှင့်တိုက်ပွဲကြီးများဖြစ်ပွားခြင်းမရှိသေးပါ။

အလားတူစွာပင် အာဏာသိမ်းချိန်မှစ၍ စစ်တပ်နှင့် အခြား PPST အဖွဲ့ဝင်များအကြားဖြစ်ပွားသည့် ပစ်ခတ် တိုက်ခိုက်မှုသတင်းများ မရှိသေးပါ။ အချို့သောအဖွဲ့များသည် အာဏာဖိဆန်ရေးလှုပ်ရှားမှုတွင် ပါဝင်ကြသော ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းများ၊ ရဲနှင့် စစ်သားများကို လက်ခံကြောင်း၊ ၎င်းတို့ ထိန်းချုပ်ထားသည့် ဒေသများတွင် မြို့ပြဆန္ဒပြသူများနှင့် ဒေသခံလူငယ်များအား အခြေခံစစ်ရေးသင်တန်းများနေကြောင်း သတင်းများထွက်နေသော်လည်း ၎င်းတို့အနေဖြင့် စစ်တပ်နှင့် စစ်ရေးထိပ်တိုက်တွေ့မှုများကို ဖြစ်နိုင်သမျှ ရှောင်ရှားကြသည်။ အာဏာသိမ်းမှုအပြီးတွင် NCA ရေးထိုးမှုအပေါ်အခြေခံထားသော PPST ညွှန်ပေါင်း အဖွဲ့သည် နိုင်ငံရေးအရသော်လည်းကောင်း၊ စစ်ရေးအရသော်လည်းကောင်း စုစည်းမှု ကျစ်လစ်ခိုင်မာခြင်း မရှိသည်ကို ရှင်းလင်းစွာတွေ့လာရသည်။ ဝေဖန်မှုများကြားကပင် မတ်လ (၂၇) ရက်နေ့တွင်ကျင်းပသော တပ်မတော်နေ့စစ်ရေးပြအခမ်းအနားအား ၎င်း၏အဖွဲ့ဝင် နှစ်ဖွဲ့ဖြစ်သည့် ALP နှင့် KNU/KNLA - PC တို့မှ ကိုယ်စားလှယ်များတက်ရောက်ခဲ့ကြောင်း သတင်းများထွက်လာသည်။ ထို့အပြင် ALP၊ DKBA၊ KNU/KNLA - PC နှင့် NMSP အဖွဲ့တို့သည် ဧပြီလနှင့် မေလထဲတွင် နေပြည်တော်၌ စစ်တပ်၏ အမျိုးသား စည်းလုံးညီညွတ်ရေးနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးဖော်ဆောင်မှုညှိနှိုင်းရေးကော်မတီနှင့် သီးခြားအစည်းအဝေးများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်းသိရသည်။ အခြားတစ်ဖက်တွင်မူ ABSDF၊ CNF နှင့် NMSP တို့နှင့် နီးစပ်သူအချို့သည် NUG အစိုးရနှင့် ပူးပေါင်းခဲ့ကြသည်။ လက်ရှိ CNF ၏ ဒုဥက္ကဋ္ဌ ဒေါက်တာလျန်မှန်းဆာခေါင်းသည် NUG ၏ ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုရေးရာဝန်ကြီးဖြစ်လာသည်။ ABSDF ၏ အဖွဲ့ဝင်ဟောင်းနှင့် အကြံပေး ခင်မမမျိုးနှင့် မွန်ပြည်သစ်ပါတီ၏ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ဖြစ်သော မွန်အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး တပ်မတော် (MNLA) တွင် ဗိုလ်မှူးအဖြစ်တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည့် နိုင်ကောင်းရွှက်တို့သည် NUG ၏ ဒုတိယကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးများ ဖြစ်လာသည်။

ဖက်ဒရယ်နိုင်ငံရေးညှိနှိုင်းမှုနှင့်အကြံပေးကော်မတီ (FPNCC)

အာဏာသိမ်းပြီးနောက် FPNCC ၏ သဘောထားသည် အစွန်းနှစ်ဖက်တွင် ရောက်ရှိနေသော အဖွဲ့များစွာဖြင့် ဒွိဟအဖြစ်ဆိုးဖြစ်သည်။ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲမှတစ်ဆင့် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စုဖွဲ့စည်းရန် စဉ်ဆက်မပြတ် တောင်းဆိုခဲ့သလို ၂၀၂၀ အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲတွင် NLD ၏ အပြတ်အသတ် အနိုင်ရရှိမှုကို ကြိုဆိုခဲ့သည့် ညွန့်ပေါင်းအဖွဲ့ဖြစ်သော်လည်းဘဲ မကြာသေးမီက ပြောင်းလဲခဲ့သော နိုင်ငံရေးအခြေအနေများနှင့် ပတ်သက်၍ အဖွဲ့ဝင်များအကြား အလွန်ကွဲပြားခြားနားသော ရပ်တည်ချက်များရှိနေသည်။ “ဝ” ပြည် သွေးစည်းညီညွတ်ရေးတပ်မတော် (UWSA)၊ အမျိုးသားဒီမိုကရက်တစ် မဟာမိတ်တပ်မတော် (NDAA) နှင့် ရှမ်းပြည်နယ်တိုးတက်ရေးပါတီ (SSPP/SSA) တို့သည် အာဏာသိမ်းမှုအပြီးတွင် နဂိုအခြေအနေအား ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းနိုင်ရန်အတွက် နှုတ်ဆိုတင်နေသည့် အချိန်တွင် အဖွဲ့ဝင်နောက်တစ်ဖွဲ့ဖြစ်သည့် KIA သည် စစ်တပ်နှင့် နိုင်ငံမြောက်ပိုင်းတွင် နေ့စဉ်တိုက်ပွဲများဖြစ်ပွားနေသည်။ ညီနောင်မဟာမိတ်သုံးဖွဲ့အဖြစ် ကျော်ကြားသည့် AA, TNLA နှင့် MNDA တို့သည်လည်း ဆုံးရှုံးသွားသောနယ်မြေများကို ပြန်လည် သိမ်းယူရန်အတွက် ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်ဖြင့် အခက်အခဲတွေ့နေသော စစ်တပ်၏ အခြေအနေအား အခွင့်အကောင်းရယူရန် ကြိုးပမ်းနေကြသည်။

ပြီးခဲ့သည့်နှစ်အတွင်းစစ်တပ်နှင့် တိုက်ပွဲများမဖြစ်ပွားခဲ့သည့် KIA သည် KNU ၏ အခြေအနေကဲ့သို့ပင် စစ်တပ်နှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မှုများဖြစ်ပွားလျက်ရှိပြီး ကချင်ပြည်နယ်မြစ်ကြီးနားမြို့မှ ဆန္ဒပြသူများအား စစ်တပ်က အကြမ်းဖက်ဖြိုခွင်းသော မတ်လအစောပိုင်းမှစ၍ ကချင်ပြည်နယ်နှင့် ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်းရှိ စစ်အခြေစိုက်စခန်းများကို စတင်ထိုးစစ်ဆင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ KIA ၏ ထိုးစစ်များသည် ဖားကန့်နှင့် မိုးကုတ် ကဲ့သို့ သယံဇာတပေါကြွယ်ဝသော မြို့နယ်များနှင့် ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်းမှ မိုးမောက်နှင့် လားရှိုးကဲ့သို့ မဟာဗျူဟာမြောက်အရေးပါသော မြို့နယ်များရှိ နယ်မြေများအား ပြန်လည်သိမ်းပိုက်ရန် ဦးတည်သည်ကို တွေ့ရသည်။ KIA ၏ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူ ဗိုလ်မှူးကြီးနော်ဘူက KIA ၏ ကနဦး တိုက်ပွဲများသည် ဌာနချုပ်ထက် အောက်ခြေရှိတပ်မှူးများ၏ စစ်ရေးအရလက်ဦးမှုရရှိစေရန် ဆောင်ရွက်သော အမိန့်များအပေါ်တွင် မူတည်သည်ဟု ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့သည်။ တရုတ် - မြန်မာနယ်စပ်ရှိ KIA ဌာနချုပ်တည်ရှိသည်ဟု ယုံကြည်ရသော လိုင်ဇာမြို့အဝင်ပေါက်အနီးရှိ မဟာဗျူဟာကျ အရေးပါသော အလောဘွမ်တောင် တွင်လည်း တိုက်ပွဲများပြင်းထန်လျက်ရှိသည်။ ၁၉၈၇ ခုနှစ်ကတည်းက စစ်တပ်က သိမ်းပိုက်ထားသည့် မဟာဗျူဟာအရေးပါသော အလောဘွမ်တောင်အား KIA အနေဖြင့် မတ်လ (၂၅) ရက်နေ့တွင် ပြန်လည် သိမ်းယူခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ စစ်တပ်သည် အဆိုနေရာအားပြန်လည်ရရှိရန် လေကြောင်း ကုန်းကြောင်း များဖြင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန်တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပြီး ၂၀၁၆ နှင့် ၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွင်း လေးလကြာ စစ်တပ်နှင့် KIA တို့အကြားဖြစ်ပွားခဲ့သော နာမည်ကျော် ဂီဒေါင်စစ်ပွဲနှင့်ပင် ခိုင်းနှိုင်းမှုများရှိနေပြီး လက်ရှိဖြစ်ပွားနေသော တိုက်ပွဲများသည် ၂၀၁၂ ခုနှစ်ကကဲ့သို့ ရှည်လျားပြီး ပြင်းထန်သောတိုက်ပွဲများနှင့် အလားသဏ္ဍာန်တူညီနေ ပါသည်။

နိုင်ငံရေးအရ KIA သည် CRPH နှင့် NUG တို့အား ထောက်ခံကြောင်း တရားဝင်ထုတ်ပြန်ခြင်းများ ပြုလုပ်ခြင်း မရှိသော်လည်းဘဲ အာဏာသိမ်းမှုဆန့်ကျင်ရေးလှုပ်ရှားမှုနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ NUG အစိုးရနှင့်ပါ အနီးဆုံးသောလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု ဖြစ်သည်ကိုတွေ့ရသည်။ ၎င်း၏ ထိန်းချုပ်နယ်မြေများတွင် CDM ပါဝင်သူအများအပြားအား လက်ခံခြင်းအပြင် KIA နှင့် နီးစပ်သူများသည်လည်း အသစ်ဖွဲ့စည်း ထားသော NUG တွင်ထဲထဲဝင်ဝင် ပါဝင်ပတ်သက်နေကြသည်။ KIA ၏ထောက်ခံမှုကို ရရှိထားသည်ဟု ယုံကြည်ရသော KPICT အဖွဲ့၏ ကချင်လူမျိုးကိုယ်စားလှယ်အချို့သည် ဒုသမ္မတရာထူးအပါအဝင် ဝန်ကြီးနှင့် ဒုတိယဝန်ကြီးရာထူးများအား တာဝန်ယူထားသည်။

တရုတ်အစိုးရက ကျောထောက်နောက်ခံပြုထားသော တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင် အဖွဲ့အစည်းများအနက် အင်အားအရှိဆုံးအဖွဲ့ဖြစ်သည့် UWSA နှင့် ၎င်း၏အနီးကပ်ဆုံးမဟာမိတ်နှစ်ခု ဖြစ်သော NDAA နှင့် SSPP/SSA တို့သည် ယခုအချိန်အထိ အာဏာသိမ်းမှုအပေါ် ထုတ်ဖော်ပြောဆိုမှု ပြုလုပ်ခြင်းမရှိသေးပေ။ UWSA သည် ၁၉၈၉ ခုနှစ်မှစ၍ စစ်အစိုးရနှင့် နှစ်ဖက်အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး သဘောတူညီမှုရရှိခဲ့ပြီး နောက်ပိုင်း စစ်တပ်နှင့်တိုက်ပွဲများဖြစ်ပွားခြင်းမရှိတော့ပါ။ တစ်နိုင်ငံလုံးအတိုင်းအတာဖြင့် အာဏာသိမ်းမှု ဆန့်ကျင်ရေးလှုပ်ရှားမှုနှင့် လက်တလောဖြစ်ပွားနေသော တိုက်ပွဲများကို လျစ်လျူရှုခြင်းဖြင့် ၎င်းသည် နဂိုရှိထားပြီးသော အခြေအနေများကို ထိခိုက်လိုခြင်းမရှိသည်ကိုတွေ့ရသည်။ အာဏာသိမ်းမှုဖြစ်ပွားပြီး နောက်တွင်လည်း စစ်တပ်နှင့်ပုံမှန်ဆက်ဆံရေးရှိနေကြောင်း သက်သေအထောက်အထားများက ညွှန်ပြနေ သည်။ UWSA ၏ တောင်ပိုင်းနယ်မြေရှိ ဝမ်ဟောင်းဒေသတွင် ၎င်း၏ ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ တပ်သားများအား ရှမ်းပြည်နယ်အရှေ့ပိုင်းရှိ တြိဂံဒေသတိုင်းစစ်ဌာနချုပ်မှ စစ်တပ်အရာရှိအချို့က ပြေလ (၅) ရက်နေ့တွင် ဆေးဘက်ဆိုင်ရာသင်တန်းပို့ချနေသည့် မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများ လူမှုကွန်ယက်စာမျက်နှာတွင် ထွက်ပေါ်လာ သည်။ ထို့အပြင် စစ်တပ်၏ ကိုယ်စားလှယ်များသည် ပြေလ (၆) နှင့် (၇) ရက်နေ့များအတွင်း တရုတ် - မြန်မာ နယ်စပ်ရှိ UWSA ၏ ပန်ဆမ်းဌာနချုပ်၊ NDAA ၏ မိုင်းလားဌာနချုပ်နှင့် SSPP ဝမ်ဟိုင်းဌာနချုပ်များသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။ နှစ်ဖက်စလုံးက အစည်းအဝေးများ၏ အသေးစိတ်အချက်အလက်များကို ထုတ်ဖော် ပြောကြားခြင်းမရှိခဲ့သော်လည်း စစ်ဗိုလ်ချုပ်များက စစ်တပ်၏အာဏာသိမ်းမှုနှင့် လက်ရှိနိုင်ငံရေး အခြေအနေအကြောင်းရင်းများကို ရှင်းလင်းပြောကြားခဲ့ပြီး လက်ရှိဖြစ်ပွားနေသောအာဏာသိမ်းမှု ဆန့်ကျင်သောလှုပ်ရှားမှုများတွင် မပါဝင်ရန်ပြောဆိုခဲ့ကြောင်း သတင်းများထွက်ပေါ် ခဲ့သည်။

အလားတူပင် ညီနောင်မဟာမိတ်သုံးဖွဲ့သည် အစပိုင်းတွင် အာဏာသိမ်းမှုအပေါ် မှတ်ချက်ပေးရန် ငြင်းဆန်ခဲ့သည်သာမက မတ်လကုန်အထိ တစ်လတာ တစ်ဖက်သတ် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး သက်တမ်းတိုး လိုက်ခြင်းဖြင့် ပြီးခဲ့သည့်ငါးနှစ်တာကာလအတွင်း NLD အစိုးရအပေါ် ၎င်းတို့၏ အလိုမကျမှုများကို ဖော်ပြလိုက်ပြီး စစ်တပ်နှင့် သဘောတူညီချက်များရရှိရန်လိုလားကြောင်းဖော်ပြခဲ့ကြသည်။ သို့သော် အကြမ်းဖက်ဖြိုခွင်းမှုများပြင်းထန်လာပြီး ပြည်သူလူထု၏ ဖိအားပေးမှုများ များပြားလာပြီးသည့်နောက်တွင် အဆိုပါအဖွဲ့များက ၎င်းတို့၏တစ်ဖက်သတ်အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးကို တိုးမြှင့်ခြင်းမပြုရန် ဆုံးဖြတ်လိုက် သည်။ မတ်လ (၃၀) ရက်နေ့တွင် စစ်တပ်အနေဖြင့် အကြမ်းဖက်ပစ်ခတ်သတ်ဖြတ်နေခြင်းများအား ချက်ချင်း ရပ်တန့်ရန် သို့မဟုတ်ပါက ၎င်းတို့အနေဖြင့် “မြန်မာ့နွေဦးတော်လှန်ရေးကို ဆင်နွှဲနေကြသော

တိုင်းရင်းသား ပေါင်းစုံ၊ ဘဝတူညီနောင်များနှင့်အတူ မိမိကိုယ်ကိုခွဲခံကာကွယ်ရေးအတွက် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သွားမည်” ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာချက်ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ အဆိုပါကြေညာချက်ထုတ်ပြန်ပြီး နောက်တွင် ၎င်းတို့သုံးဖွဲ့က ရှမ်းပြည်နယ် လားရှိုးမြို့နယ်ရှိ ရဲစခန်းတစ်ခုကို တိုက်ခိုက်ခဲ့ရာ ရဲတပ်သား (၁၄) ဦး သေဆုံးခဲ့သည်။ ဧပြီလ (၁၇) ရက်နေ့တွင် ကျရောက်သော UWSA ၏ “ဝ” အထူးဒေသ (၂) ငြိမ်းချမ်းရေး တည်ဆောက်မှု (၃၂) နှစ် မြောက် နှစ်ပတ်လည်နေ့တွင် ပေးပို့သောအိတ်ဖွင့်ပေးစာတွင် UWSA အနေဖြင့် FPNCC ၏ ဘုံအကျိုးစီးပွားကိုကာကွယ်ရန်၊ နိုင်ငံရေးပြောင်းလဲမှုနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်များတွင် ပါဝင်ရန်နှင့် ညွှန်ပေါင်းအဖွဲ့၏ ရည်ရွယ်ချက်များကို အကောင်အထည်ဖော်ရန်တောင်းဆိုခဲ့သည်။ ထို့အပြင် “ဝ” ပြည်နယ် ၏ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ပုံစံသည် တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးအဖွဲ့အစည်းများအတွက် စံပြု ဖြစ်ကြောင်း အဆိုပါကြေညာချက်တွင် ဖော်ပြထားသည်။

အဆိုပါသုံးဖွဲ့အနက် သိသာအထင်ရှားဆုံးဖြစ်လာသည့်အဖွဲ့မှာ ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်းတွင် အခြေစိုက်သည့် TNLA ဖြစ်သည်။ စစ်အာဏာသိမ်းမှုမတိုင်မီကာလနှင့်မတူဘဲ TNLA သည် အာဏာသိမ်းမှု ဆန့်ကျင်ရေးလှုပ်ရှားမှုများ၊ NLD ဦးဆောင်သော CRPH နှင့် ထိတွေ့ဆက်ဆံရာတွင် ထူးထူးခြားခြား တက်ကြွသောချဉ်းကပ်မှုကိုပြသခဲ့သည်။ အာဏာသိမ်းမှုဖြစ်ပြီးမကြာမီတွင် အာဏာသိမ်းမှုအား ဆန့်ကျင်သည့် အမှတ်သင်္ကေတဖြစ်လာသော လက်သုံးချောင်းထောင်၍ ဓာတ်ပုံရိုက်ထားသော TNLA ခေါင်းဆောင်အချို့၏ ပုံသည် ဆန္ဒပြပြည်သူများ၏ ချီးကျူးမှုကို ရရှိခဲ့သည်။ ထို့အပြင် TNLA သည် NUG ဖွဲ့စည်းခြင်းကို လူသိရှင်ကြားကြိုဆိုသော FPNCC ၏ တစ်ခုတည်းသောအဖွဲ့ဝင်ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် NUG အစိုးရအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းသည့်အခါတွင်လည်း TNLA နှင့် နီးစပ်သူ တအာင်းအမျိုးသားပါတီ (TNP) ၏ ၂၀၂၀ ရွေးကောက်ပွဲတွင် ရွေးကောက်တင်မြောက်ခံရသောအမတ် မိုင်းဝင်းထူးသည် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စု ရေးရာဝန်ကြီးဌာနက၏ ဒုတိယဝန်ကြီးဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဧပြီလ (၁၀) ရက်နေ့က အခြားသော မဟာမိတ် အဖွဲ့ဝင်များနှင့် ရဲစခန်းအားတိုက်ခိုက်မှုအပါအဝင် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်မှုများ ရှိခဲ့သော်လည်း စစ်တပ်နှင့် TNLA အကြားတွင် ကြီးမားသည့်တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွားကြောင်း သတင်းများ ထွက်ပေါ်လာခြင်း မရှိပါ။ သို့သော် TNLA နှင့် SSPP/SSA ပူးပေါင်းတပ်ဖွဲ့များသည် ရှမ်းပြည်မြောက်ပိုင်းတွင် RCSS တပ်ဖွဲ့ဝင်များနှင့် နယ်မြေလု တိုက်ပွဲများ မကြာခဏဖြစ်ပေါ်နေသည်။

အာဏာသိမ်းမှုဆန့်ကျင်ရေးဆန္ဒပြသူအများစု၏ မျှော်လင့်ချက်များနှင့် လုံးဝကွဲပြားခြားနားသော ရပ်တည်ချက်ရှိသည့်အဖွဲ့မှာ မကြာသေးမီနှစ်များအတွင်း အင်အားကြီးမားလာပြီး နိုင်ငံအနှောက်ဘက်စွန်းရှိ ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် အသေအပျောက်အများဆုံးတိုက်ပွဲများ တိုက်ခိုက်ခဲ့သော AA အဖွဲ့ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ တိုက်ပွဲများကြောင့် အရပ်သားနှစ်သိန်းကျော်အိုးမဲ့အိမ်မဲ့ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ NLD အစိုးရနှင့် ဆက်ဆံရေး မကောင်းသော AA သည် ၂၀၂၀ နိုဝင်ဘာရွေးကောက်ပွဲမတိုင်မီလများအတွင်း ဂျပန်နိပုန်ဖောင်ဒေးရှင်း၏ အကျိုးဆောင်မှုဖြင့် စစ်တပ်နှင့်အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး ပြုလုပ်ရန်သဘောတူညီခဲ့သည်။ အာဏာသိမ်းပြီး တစ်လအကြာ မတ်လ (၁၁) ရက်နေ့တွင် စစ်တပ်က NLD အစိုးရလက်ထက် ၂၀၂၀ မတ်လ တွင် AA အဖွဲ့အား အကြမ်းဖက်အဖွဲ့အစည်းအဖြစ် သတ်မှတ်မှုကိုလည်း ပယ်ဖျက်ပေးခဲ့သည်။ အာဏာသိမ်းမှုနှင့် အကြမ်းဖက်မှုများကိုရှုတ်ချခဲ့သော်လည်း AA ၏ စစ်ဦးစီချုပ်

ဗိုလ်ချုပ်ထွန်းမြတ်နိုင်က ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ လူထုအား CDM တွင် မပါဝင်ရန်နှင့် လမ်းပေါ်ထွက်ဆန္ဒပြမှုများ မပြုလုပ်ကြရန် တိုက်တွန်းခဲ့သည်။ ဧပြီလ (၁၀) ရက်နေ့စွဲဖြင့် AA တည်ထောင်ခြင်း (၁၂) နှစ်ပြည့်မြောက်နေ့ အထိမ်းအမှတ်အတွက် ပေးပို့သောစာတွင် ရခိုင်လူမျိုးတို့၏ အချုပ်အခြာအာဏာနှင့် ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်ကို ပြန်လည်ရယူရမည် ဆိုသော “ရက္ခိတလမ်းစဉ်” သို့မဟုတ် “ရက္ခိတအိမ်မက် ၂၀၂၀” ဟူသည့် နိုင်ငံရေးရည်မှန်းချက်ကိုသာ အာရုံစိုက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်းဖော်ပြခဲ့သည်။ လွန်ခဲ့သည့် နှစ်အနည်းငယ်အတွင်း စစ်တပ်နှင့် ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲများ တိုက်ခိုက်ခဲ့ပြီးနောက် AA သည် ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ မြို့နယ်အများစုကို ထိန်းချုပ်ထားနိုင်ပြီး ဒေသန္တရအုပ်ချုပ်ရေးများကို လွှမ်းမိုးထားနိုင်ပြီဖြစ်ကြောင်းလည်းသိရသည်။ AA သည် ရံဖန်ရံခါ မြန်မာပြည် မြောက်ပိုင်းရှိ ၎င်း၏မဟာမိတ်များနှင့်အတူ တိုက်ပွဲများတွင်ပါဝင်ပတ်သက်မှု ရှိသော်လည်းဘဲ ရခိုင်ပြည်နယ်တွင်မူ တိုက်ပွဲများပြန်လည်စတင်လိုစိတ် မရှိသည်မှာ ထင်ရှားသည်။ ထို့အပြင် ၎င်း၏ မဟာမိတ်များနှင့်မတူဘဲ CRPH၊ NUG တို့နှင့်လည်း ကင်းကင်းရှင်းရှင်းနေခဲ့သည်။ NUG ဝန်ကြီးအဖွဲ့တွင် ပါဝင်ရန် လေးစားမှုဖြင့် ဖိတ်ကြားခံခဲ့ရသော်လည်း ၎င်းတို့အနေဖြင့် ကိုယ်ပိုင်မျှော်မှန်းချက်များ ရှိသောကြောင့် ငြင်းဆန်ခဲ့ကြောင်း၊ NUG တွင် ရခိုင်ကိုယ်စားလှယ်များ မပါဝင်သဖြင့် အပြစ်တင်ခြင်း မပြုလုပ်ရန် AA ခေါင်းဆောင်က သူ၏ လူမှုကွန်ယက်စာမျက်နှာတွင် ဧပြီလ (၁၇) ရက်နေ့က ရေးသားခဲ့သည်။

ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်မှုရပ်စဲရေးသဘောတူညီမှုအသစ်နှင့် ဖက်ဒရယ်တပ်မတော်အလားအလာ

အာဏာသိမ်းမှုမတိုင်မီကာလကဲ့သို့ပင် NCA လက်မှတ်ရေးထိုးသူများသည် တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် စာချုပ် ချိုးဖောက်ကြောင်း အပြန်အလှန်စွပ်စွဲပြစ်တင်နေကြသည်။ သို့ရာတွင် နိုင်ငံတကာအသိုင်းအဝိုင်းမှ သော်လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်မှသော်လည်းကောင်း အသိအမှတ်ပြုထားသည့် အစုအဖွဲ့များစွာပါဝင်သော အဆိုပါသမိုင်းဝင်အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး သဘောတူစာချုပ်အား ဖျက်သိမ်းကြောင်း မည်သည့်အဖွဲ့မှ ကြေညာလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ အာဏာသိမ်းမှုအပြီး၌ပင် စစ်တပ်က NCA စာချုပ်အပေါ်အခြေခံပြီး ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်များ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သွားမည်ဟု အကြိမ်ကြိမ် ပြောကြားခဲ့သော်လည်းဘဲ တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများအား ယခင်ကကဲ့သို့ NCA စာချုပ် လက်မှတ်ရေးထိုးရန် အတင်းအကျပ်ဖိအားပေးလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ ထို့အပြင် ၎င်း၏ တပ်ဖွဲ့များအပေါ် ကျရောက်နေသော ဖိအားပေးမှုများကို လျော့ချနိုင်ရန်အတွက် ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ AA နှင့် သဘောတူညီထား သကဲ့သို့ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးသဘောတူညီချက် သို့မဟုတ် အလွတ်သဘော အပစ်အခတ် ရပ်စဲရေးသဘောတူညီချက်များကိုသာ ဆက်လက်အသုံးပြုသွားမည်ဖြစ်သည်။ စင်စစ်အားဖြင့် KNU ခေါင်းဆောင်အချို့အပါအဝင် NCA လက်မှတ်ရေးထိုးသောအဖွဲ့များက ဆွေးနွေးပွဲများ ဆက်လက်ပြုလုပ်ရန် နှင့် NCA မှုများအား လိုက်နာရန်ဆန္ဒရှိကြောင်း ပြသခဲ့ကြသော်လည်းဘဲ လူထု၏ ပြင်းထန်သော ဆန့်ကျင် ကန့်ကွက်မှုများကိုခံခဲ့ရသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ လက်ရှိဖြစ်ပွားနေသောတိုက်ပွဲများသည် ပိုမိုပြင်းထန် လာဖွယ်ရှိနေသည်။ စစ်တပ်ကိုယ်စားလှယ်များနှင့် လက်ရှိဆွေးနွေးနေသည့်အုပ်စုအများစုသည် အာဏာသိမ်းမှုမတိုင်မီကာလကတည်းက စစ်တပ်နှင့် မည်သည့်တိုက်ပွဲမှ မဖြစ်ပွားခဲ့သည့် အုပ်စုများ သို့မဟုတ် လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ဝင် အနည်းငယ်သာရှိသည့် အဖွဲ့များဖြစ်ကြသည်။ စစ်တပ်အနေဖြင့်လည်း အာဏာသိမ်းမှုမတိုင်မီက မည်သို့သောဆက်ဆံရေးရှိနေပါစေ၊ လက်နက်ကိုင်အင်အားမည်မျှရှိနေပါစေ

NUG လိုလားသော လက်နက်ကိုင်အုပ်စုများအပေါ်နိုင်ငံရေး၊ စစ်ရေးဖိအားပေးမှုကို ပိုမိုပြုလုပ်လာမည် ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် စစ်တပ်၏ အကြမ်းဖက်မှုအတိုင်းအတာသည် အာဏာသိမ်းမှုကို ဆန့်ကျင်ဆန္ဒပြနေသူများအား လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးလမ်းကြောင်းသို့ တွန်းပို့နေကြောင်း တောင်ပေါ်ဒေသများနှင့် မြို့ကြီးများတွင် ဆန္ဒပြသူများက ရိုးရာအမဲလိုက်ရိုင်းဖယ်များ၊ လက်လုပ်သေနတ်များနှင့် ပေါက်ကွဲစေသောပစ္စည်းများကို အသုံးပြု၍ စစ်တပ်ကိုဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်နေကြခြင်းက သက်သေပင် ဖြစ်သည်။

အထက်ပါအချက်အလက်များကို သုံးသပ်ကြည့်ပါက အာဏာသိမ်းမှုဖြစ်ပြီး ရက် (၁၀၀) ကြာပြီးနောက် တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများ၏ အာဏာသိမ်းမှုအလွန် ရပ်တည်ချက်များသည် ယခင်ရှိနှင့်ပြီးသော ညွန့်ပေါင်းအဖွဲ့များအပေါ်တွင် အခြေမခံသကဲ့သို့ NCA လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း မရေးထိုးခြင်းအပေါ်တွင်လည်း အခြေမခံသည်မှာထင်ရှားသည်။ စစ်တပ်၏ အာဏာသိမ်းမှုသည် ဘုံရန်သူအား ဆန့်ကျင်ရန်အတွက် လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းအင်အားစုများကို စုစည်းပေးမည်ဟု ပြည်သူများအကြား မျှော်လင့်မှုကြီးကြီးမားမားရှိခဲ့သော်လည်းဘဲ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများသည် ကွဲပြားသော နိုင်ငံရေးနှင့်စစ်ရေး ရပ်တည်မှုများကို ရွေးချယ်ခဲ့ကြသည်။ အချို့သောအုပ်စုများသည် စစ်တပ်အား တိုက်ခိုက်ရန် ရွေးချယ်ထားသော်လည်း အချို့သည် ထိပ်တိုက်တွေ့မှုကိုရှောင်ရှားနေကြသည်။ အချို့သည် ၎င်းတို့၏ ပုံရိပ်တည်ဆောက်ရန်နှင့် ဩဇာလွှမ်းမိုးမှုများကိုတိုးချဲ့ရန်အတွက် အာဏာသိမ်းမှုအား အခွင့်အလမ်းအဖြစ် ရှုမြင်သော်လည်း အချို့သည် လက်ရှိဖြစ်ပွား ပဋိပက္ခများနှင့် ကင်းကင်းရှင်းရှင်းနေနေ ကြသည်။ ထို့ကြောင့် အာဏာသိမ်းမှု နောက်ပိုင်းရက် (၁၀၀) ကာလအတွင်း EAO များ၏ ရပ်တည်ချက်များ သည် အာဏာသိမ်းမှု အစောပိုင်းကာလကတည်းက ပြည်သူများတောင့်တခဲ့ကြသည့် ဖယ်ဒရယ်တပ်မတော် ပေါ်ထွက်လာနိုင်မည့် အလားအလာနှင့် ကွဲလွဲနေခဲ့သည်။

NUG အစိုးရအသစ်အနေဖြင့်လည်း အဆိုပါအခြေအနေကို နားလည်သဘောပေါက်ဟန်ရှိသည်။ NUG ဖွဲ့စည်းပြီးနောက် ဧပြီလ (၁၆) ရက်နေ့တွင်ပြုလုပ်သည့် ပထမဆုံးအွန်လိုင်းသတင်းစာရှင်းလင်းပွဲတွင် NUG ၏ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးအသစ် ဦးရဲမွန်က ဖက်ဒရယ်တပ်မတော်တည်ဆောက်ရန်အတွက် နိုင်ငံရေး ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းမှုများနှင့် နိုင်ငံရေးသဘောတူညီမှုများ ပိုမိုလိုအပ်နေသေးကြောင်း ဝန်ခံပြောကြားခဲ့သည်။ ဖက်ဒရယ်တပ်မတော်၏ ရှေ့ပြေးအနေဖြင့် NUG သည် လက်နက်ကိုင်အရပ်သားများကိုစုဆောင်းခြင်းနှင့် ဆန္ဒပြသူများကိုလက်နက်တပ်ဆင်ပေးခြင်းဖြင့် ပြည်သူ့ကာကွယ်ရေးတပ်ဖွဲ့ (PDF) တစ်ခု တည်ဆောက်မည် လမ်းကြောင်းကို ပိုမိုအာရုံစိုက်မည်ဖြစ်ကြောင်းပြောဆိုခဲ့သည်။ မေလ (၅) ရက်နေ့တွင် ပြည်သူ့ကာကွယ်ရေး တပ်ဖွဲ့ဖွဲ့စည်းခြင်းကြောင့် NUG က ကြေညာခဲ့ပြီး တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများနှင့် မဟာမိတ်ဖွဲ့နိုင်ရန်အတွက် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနလက်အောက်တွင် ကာကွယ်ရေးညှိနှိုင်းမှုကော်မတီအား ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် NUG အနေဖြင့် နိုင်ငံအနှံ့ရှိ ပြည်သူများကဦးဆောင်ဖွဲ့စည်းထားသည့် အမျိုးမျိုး ကွဲပြားနေသော မြို့နယ်အခြေပြုအင်အားစုများအား မည်ကဲ့သို့ ထောက်ပံ့ စည်းရုံး ချိတ်ဆက်မည်၊ မျှော်မှန်းထားသော ဖက်ဒရယ်တပ်မတော်သို့ မည်သို့ပေါင်းစပ်မည်ဆိုသည့်မှာ မေးခွန်းများရှိနေသေးသည်။ PDF ၏ ထိရောက်မှုနှင့်အောင်မြင်မှုသည် ရှိနှင့်ပြီးသော တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများထံမှ

မည်မျှအတိုင်းအတာအထိ ကူညီထောက်ပံ့မှုများရသည်ဆိုသည့် အချက်ပေါ်တွင် မူတည်နေသည်မှာ ထင်ရှား ပါသည်။

သို့သော် ဖက်ဒရယ်တပ်မတော်သည် မဖြစ်နိုင်သည့် အရာမဟုတ်ပါ။ ဤအယူအဆသည် ယခင်စစ်အစိုးရ လက်ထက် ၂၀၁၁ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းပေါင်း (၁၄) ဖွဲ့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည့် ညီညွတ်သောတိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ဖက်ဒရယ်ကောင်စီ (UNFC) မှ အစပြုခဲ့သည်။ UNFC သည် မြန်မာပြည် တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်များ၏ တော်လှန်ရေးသမိုင်းတစ်လျှောက် အင်အား အကောင်းဆုံး ညွှန်ပေါင်းအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့အဖြစ်ရပ်တည်ခဲ့သည်။ အဖွဲ့ဝင်များသည် ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စု တပ်မတော် (FUA) ကို ဖွဲ့စည်းခဲ့သော်လည်းဘဲ စစ်အစိုးရအပေါ် ထိရောက်သောဖိအားပေးမှုများ မပြုလုပ် နိုင်ခဲ့ပေ။ ၂၀၁၁ ခုနှစ်တွင် အရပ်သားတိုင်း အစိုးရသစ်ဦးဆောင်သော ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ် စတင်ချိန်မှစ၍ UNFC အဖွဲ့ဝင်များသည် ညွှန်ပေါင်းမှ နှုတ်ထွက်ခြင်း သို့မဟုတ် ဆိုင်းငံ့ခံရခြင်းများကြောင့် တဖြည်းဖြည်းအင်အားလျော့နည်းသွားခဲ့သည်။

FPNCC တွင် UWSA ၏ ခေါင်းဆောင်မှု ပျောက်ကွယ်နေခြင်းကြောင့် KIA ၏ အခန်းကဏ္ဍသည် ညွှန်ပေါင်း အတွင်းတွင်သာမက NUG နှင့် ချိတ်ဆက်မှုတွင်လည်း သိသိသာသာအရေးပါလာသည်။ ဧပြီလ (၂၇) ရက်နေ့ တွင် အခြားသောတိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်များနှင့် ညွှန်ပေါင်းတစ်ဖွဲ့စည်းရန် PPST က ကြေညာချက် ထုတ်ပြန်မှုရှိခဲ့သော်လည်း လက်ရှိခေါင်းဆောင် RCSS နှင့် FPNCC အဖွဲ့ဝင်နှစ်ဖွဲ့ဖြစ်သော TNLA နှင့် SSPP အကြားရှိ ပျက်စီးယိုယွင်းနေသည့်ဆက်ဆံရေးက ဤအဆိုပြုချက်၏ လက်တွေ့ကျမှုကို မေးခွန်းထုတ်နေ ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဖက်ဒရယ်တပ်မတော်ဖြစ်လာနိုင်ချေ အလားအလာသည် KIA နှင့် KNU တို့အပေါ်တွင် မူတည်နေသည်။ KIA နှင့် KNU ခေါင်းဆောင်များက ၎င်းတို့အကြား ယခင်ကရှိခဲ့သော သဘောထား မတိုက်ဆိုင်မှုများအား လျစ်လျူပြုပြီး အခြားသော တိုင်းရင်းသားလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများအား စည်းရုံးပြီး အတူတကွဦးဆောင်ရန် သို့တည်းမဟုတ် NUG ဦးဆောင်သော ပြည်သူ့ကာကွယ်ရေးတပ်ဖွဲ့အား လက်နက်တပ်ဆင်ပေးခြင်းနှင့် ကျောထောက်နောက်ခံပြုပေးခြင်းတို့ပြုလုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့ပါက ဖြစ်လာနိုင်စရာရှိသည်။

Australian
National
University

Contact us

SEARBO Project

Department of Political and Social Change
Coral Bell School of Asia Pacific Affairs ANU
College of Asia and the Pacific
Hedley Bull Building
130 Garran Road
Canberra ACT 2600 Australia

Overall Chief Investigator:

E paul.hutchcroft@anu.edu.au

W psc.bellschool.anu.edu.au/searbo-supporting-rules-based-order-southeast-asia